

„Najprije u Antiohiji nazvaše učenike hrišćanima.“ BIEA 11:26

Antiohija

septembar/oktobar 2019.

broj 161

**Idite po svemu svijetu
i propovijedajte evanđelje svakom stvorenju.
MARKO 16:15**

ПРВИХ 4000 ГОДИНА

ИСТОРИЈА СТАРОГ ЗАВЕТА

Адреса за наручивање:
Удружење Иконос
Поштански преградак 37
11060 Београд

НОВА
КЊИГА

Телефон: +381.62.396331
Ел. пошта: ikonos.office@gmail.com

 ИКОНОС

PRIHVATI ISUSA

„Ja (Isus) sam vrata, ako ko uđe kroz mene, biće spasen.“

(Jovan 10,9a)

„Svako ko prizove ime Gospodnje biće spasen.“

(Rimljanima 10,13)

***Ako još ne poznaješ Isusa Hrista kao svog Spasitelja i Gospoda,
moli ovu molitvu da Isus postane tvoj Spasitelj i Gospod.***

„Dragi Gospode, ja vjerujem u Tebe. Vjerujem da si poslao svoga Sina da umre na krstu za moje grijehе, da je On sahranjen i da je vaskrsnuo treći dan, baš kao što je i napisano u Bibliji. Kajem se za stvari koje sam učinio a koje su Te povrijedile. Molim Te oprosti mi moje grijehе. Molim Te dođi u moje srce i u moj život. Očisti me i pomoz mi da živim ispravno. Želim da se i moje ime nađe zapisano u knjizi života. Priznajem da si Ti moj Gospod i Spasitelj. Molim Te ispuni me Svetim Duhom kao što si obećao u Bibliji. Hvala Ti Gospode. U ime Isusa Hrista. Amin.“

Javi se ukoliko ti je potrebna pomoć u duhovnom rastu.

BOŽIĆ KOJI TEK TREBA DOĆI

Sjećanje na božićni ugođaj iz vremena djetinjstva i rane mladosti ispunjava mi dušu lijepim snježnim slikama. Seoske kućice prekrivene snijegom, a ja iz prikrajka trijema gledam prema nebu i posmatram strelovit juriš snježnih pahuljica prema zemaljskom odredištu.

Ili još ugodniji prizor: iz tople kuhinje, kroz prozorsko staklo, gledam prema dvorišnim stablima, koja raširenih ruku prihvataju pahuljice i zadržavaju ih na svojim granama. Sjećanje na božićni ugođaj oduvijek mi dočarava i priča Hansa Christiana Andersena "Djevojčica sa šibicama".

Zasigurno se sjećaš one siromašne djevojčice, gladne i promrzle, koja hoda ulicama

grada u predbožićno vrijeme - sa šibicama u rukama. Kad god bi zapalila šibicu, doživjela bi neko lijepo priviđenje, koje traje sve dok se šibica ne ugasi.

Sjećaš li se te bosonoge djevojčice kako u priviđenju vidi peć koja toplo grije, zatim pečenu gusku na postavljenom stolu, pa onda okićeni božićni bor? Najzad joj se ukaže i njezina voljena bakica u nekom čudesnom sjaju. Priča kaže da je bakica uzela djevojčicu u naručje i s njom se vinula u visine.

Andersen, pisac ove tople ljudske priče, zasigurno se nadao nekom od mnogih siromašnih djevojčica, koje je vidio kako lutaju ulicama grada. Ushićuje me u toj priči to što djevojčica jednim kresom šibice

o zid, pred sobom ima novo okruženje, ljepše i svjetlije.

Možda si i ti na trenutak uzdahnuo i rekao u sebi: *“Lijepa priča, taj Andersen je imao uistinu bujnu maštu i znao je kako od priče o siromašnoj djevojčici da napravi čaroliju.”* Ali ima jedan stvarni događaj, koji se vezuje uz Božić. Ova Andersenova priča, vjerujem, na trenutak može pobuditi lijepe i dirljive osjećaje. No, istinita priča, na koju te želim podsjetiti, može prodrijeti daleko dublje u tvoju dušu, otvoriti tvoje oči i srce za jedno novo okruženje, koje je ljepše i svjetlije, ali je i stvarno. Događaj koji ti želim ispričati uvodi te u vječni sjaj, u svijet anđela, u susret s Bogom.

Evandjelja nam donose izvještaj o Isusovom rođenju. Jedne su noći, čuvajući svoja stada negdje u okolini gradića Vitlejema, pastiri imali poseban doživljaj. Nebo je postalo vidljivo zemaljskom čovjeku.

Pastiri su gledali anđele, slušali hvalospjeve, koje su oni upućivali Bogu. Evandjelista Luka opisuje ta natprirodna zbivanja u blizini Vitlejema. Donosi nam zapis riječi anđela Gospodnjega koje je uputio

preplašenim pastirima: “Ne bojte se” - obratio se pastirima anđeo – “jer vam, evo, donosim radosnu vijest o velikom veselju za sav narod: Danas vam se u Davidovom gradu rodio Spasitelj - Hrist, Gospod. I neka vam ovo služi kao znak: Naći ćete Djetešce povijeno u peletnice gdje leži u jaslama!” (Lk 2:10-12).

Nebo je postalo dio iskustva pastira, zatečenih blizu mjesta Isusovog rođenja. Nije im samo jedan anđeo bio na vidiku već veliko mnoštvo. Zapis nam dalje govori: “Odjedanput se anđelu pridruži mnoštvo vojske nebeske koja je hvalila Boga: 'Slava Bogu na visini i na zemlji mir ljudima koje ljubi!’” (Lk 2:12-14).

Anđeli su svjedočili pastirima o rođenju Spasitelja, o događaju u kojem je Bog napravio zahvat, koji se neće iscrpiti s povratkom anđela na nebo, s njihovim nestankom iz vida pastira već naprotiv - događaj, koji će se odraziti na svako ljudsko biće ikada rođeno. Jer Bog je ponudio spasenje po svome Sinu.

Evandjelje izvještava o čudesnom prizoru koji je nagnao pastire da žurno pohitaju prema mjestu koje su im anđeli

naznačili. Tamo su našli Mariju i Josifa i onoga kojeg su anđeli najavili kao Spasitelja i Gospoda. Vidjeli su dijete, povijeno u pelenice gdje leži u jaslama.

Možda si sada uzdahnuo i pomislio: *“Ah, ti pastiri su imali sreće. Baš su se njima ukazali anđeli i još k tome su vidjeli Isusa Hrista. Ali to je bilo tako divno. Anđeli se više ne ukazuju.”* Mislim da je to pogrešna misao. I ti ćeš imati priliku vidjeti anđele! I ne samo njih već i Isusa Hrista. Pastiri su vidjeli dijete povijeno u pelenice gdje leži u jaslama! Ali ti ćeš možda vidjeti mnogo veličanstveniji prizor. Želim ti ga dočarati!

U evanđelju, kojeg je napisao Matej, piše da će se, po svršetku svijeta, nakon kataklizmičkih poremećaja u svemiru, dogoditi nešto značajno. “Tada će se ukazati na nebesima znak – Sin

Čovječji; tada će proplakati sva plemena na zemlji i vidjeće Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. I on će poslati anđele svoje s glasnom trubom da skupe izabranike njegove od četiri vjetra, od jednoga kraja nebesa do drugoga” (Mt 24:30-31).

Ja bih taj događaj nazvao Božićem, koji tek treba doći. Isus Hrist će s anđelima svoje izabranike prenijeti u novo okruženje – u nebeski dom, gdje je vječni sjaj.

Da, vidjećeš anđele i Sina Čovječjega, Isusa Hrista, ali za razliku od pastira, nećeš vidjeti dijete povijeno u pelenice gdje leži u jaslama. Vidjećeš moćnog i proslavljenog Boga, te anđele na novom zadatku! Ako mi želiš prigovoriti da se taj događaj možda i neće zbiti za

vrijeme tvog života, ipak je – i u tom slučaju – tvoj susret s Hristom neizbježan. Apostol Pavle upozorava crkvu u Korintu, u svojoj Drugoj poslanici: “Jer nam se svima treba pojaviti pred sudom Hristovim, da svaki primi što je zaslužio: nagradu ili kaznu, već prema tome što je za zemaljskog života činio” (2 Kor 5:10).

Pozivam te da ovaj Božić bude tvoje vrijeme preispitivanja sa Biblijom u ruci. Potičem te da riješiš svoj slučaj: šta si za zemaljskog života činio? Ispitaj hoće li tvoje srce pred neizbježnim susretom s Isusom Hristom proplakati od žalosti ili radosti. Hoćeš li pred pojavom Hristovog vječnog sjaja reći: “Uzalud sam proživio život, propustio sam u tebi vidjeti svoga Spasitelja, kao prijatelja sam te izdao, tvoju sam poruku

zanemario, a na tvoje sam se poticaje oglušio.”

Ovog Božića, još nije kasno za novi početak. Ili je tvoj stav drugačiji – možda se već danas tvoje srce ispunjava radošću, u iščekivanju susreta sa nekim bliskim i dragim, u čijem će se naručju tvoja duša osjećati sigurno?

Plačeš li od radosti što imaš nekog ko će te povesti iz Doline suza prema nebeskome domu vječnoga sjaja? Ako je tako, onda i ovog Božića, poput pjesnikinje Anke Petričević, očima vjere možeš ući u onaj Božji natprirodni svijet s radosnim usklikom: “*Vidim te, Zemljo Obećanja, vidim te kroz bol svoju, u ljepoti i svjetlosti sunca.*”

Neka ti bude blagoslovljen i onaj Božić, koji tek treba doći.

Vlado Pšenko, Vukovar

APOSTOLSKO VJEROVANJE

Vjerujem u Boga, Oca, Svedržitelja, Stvoritelja neba i zemlje; i u Isusa Hrista Njegovo jedinorođenog Sina, Gospoda našeg; koji je začet Duhom Svetim, rođen od djevice Marije; i koji je stradao u vrijeme Pontija Pilata, razapet, umro i bio pogreben; sišao u pakao; koji je treći dan vaskrsao iz mrtvih; i koji se vaznio u nebo i sjedi s desne strane Boga Oca Svedržitelja, odakle će ponovo doći da sudi živima i mrtvima. Vjerujem u Duha Svetoga; svetu sabornu crkvu: zajednicu svetih; oproštenje grijeha; vaskrsenje tijela; i život vječni. Amin.

LJUBOMORA

*„Zašto ne bih bio ljubomoran i zavidan
kada je svima bolje nego meni.“*

U 21. poglavlju Jovanovog jevanđelja Isus razgovara sa Petrom objašnjavajući mu kroz koje će teškoće morati proći kako bi mu služio i proslavio ga. Čim je Isus završio šta je imao reći, Petar se okrenuo, spazio Jovana i upitao Hrista koja je Njegova volja za njega. Petar je hteo da bude siguran da ukoliko on bude morao da prođe kroz neke teškoće, onda neka to bude slučaj i sa Jovanom.

U svom odgovoru Isus uljudno nalaže Petru da gleda svoja posla. Bavljenje tuđim poslovima će nas držati u pustinji. Ljubomora, zavist i mentalno uspoređivanje nas i naših okolnosti sa drugima je jedan od mentaliteta pustinje.

ČUVAJ SE LJUBOMORE I ZAVISTI

*„Život je tijelu srce zdravo,
a zavist je trulež u kostima.“*

Priče Solomunove 14:30

Ljubomora nagoni ljude da se ponašaju kruto i grubo – ponekad i zverski. Ljubomora je nagnala Josifovu braću da ga prodaju u roblje. Mrzeli su ga zbog toga što ga je otac veoma voleo.

Ukoliko u tvojoj porodici postoji neko ko je naizgled omiljeniji od tebe, nemoj mrzeti tu osobu. Uzdaj se u Boga! Radi ono što ti On nalaže – veruj u Njegovu milost – i završićeš kao Josif: izrazito blagoslovljen.

Vine-ov *Rečnik novozavetnih termina* starogrčku reč prevedenu kao *zavist* definiše kao „nelagodan osećaj nastao usled prisustva ili zapažanja prednosti ili blagostanja kod drugih”. U Websterovom rečniku, reč *ljubomora* je definisana kao „iskustvo zavisti, bojazni ili gorčine”. Ovu definiciju ja shvatam kao strah od gubitka onoga što već posedujemo u korist drugoga; ogorčenost tuđim uspehom, iskustvo koje izvire iz osećanja zavisti.

NEMOJ SE POREDITI I UTRKIVATI

„A posta i prepiranje među njima koji bi se držao među njima da je najveći. A on im reče: carevi narodni vladaju narodom, a koji njim upravljaju, zovu se dobrotvori. Ali vi nemojte tako; nego koji je najveći među vama neka bude kao najmanji, i koji je starješina neka bude kao sluga.”

Luka 22:24-26

Nekada sam imala mnogo problema sa zavišću, ljubomrom i poređenjem. Ovo je naro-

čito prisutno kod nesigurnih ljudi. Kada nismo sigurni u to koliko vredimo kao pojedinci, vrlo lako počinjemo da se uspoređujemo sa nekim ko je u našim očima uspešan i napredan.

Shvatanje da sam jedinka (osoba sa posebnim, od Boga utvrđenim planom) je za mene predstavljalo spoznaju koja mi je omogućila najdragoceniji osećaj slobode. Ubeđena sam da sebe ili svoju službu ne treba da poredim sa drugima.

Uvek me ohrabri činjenica da je za učenike bilo nade, jer su se i oni borili sa istom stvari kao i ja. U navedenom citatu Svetog pisma otkrivamo kako se učenici međusobno prepiru oko toga ko je među njima najveći. Isus im odgovara da je najveći među njima onaj koji je spreman da bude najmanji, odnosno sluga svih. Isus je mnogo vremena proveo pokušavajući da objasni učenicima da je život u Božjem carstvu obično direktno suprotan načinu na koji se on odvija na ovome svetu, i u telu.

Isus im je govorio da će poslednji biti prvi, a prvi poslednji (Marko 10:31), da se ra-

duju sa onima koji su blagoslovljeni (Luka 15:6-9), da se mole za svoje neprijatelje i da blagosiljaju one koji im čine našao (Matej 5:44). Svet bi za ovo rekao da je ludost, ali za Hrista to je prava sila.

IZBEGAVAJ SVETSKA UTRKIVANJA

*„Da ne tražimo lažne
slave razdražujući jedan
drugoga, i zavideći jedan
drugome.”*

Galatima 5:26

Po vrednovanju ovoga sveta najvažnije je biti ispred svih ostalih. Popularni je stav da je najvažnije doći do vrha, bez obzira na to koliko ljudi u međuvremenu povredimo. Međutim, Sveto pismo nam govori da ne postoji pravi mir dok se ne oslobodimo potrebe da se upoređujemo sa drugima.

Čak se ponekad i u onome što nazivamo zabavnim igrama oseća potreba da se nadjača protivnik, što zna dovesti do mržnje umesto opuštanja i zabave. Naravno, čovek ne igra da bi izgubio i svako daje sve od sebe. Međutim, kada osoba nije u stanju da uživa u igri

ukoliko ne pobeđuje, ta osoba definitivno ima problem, verovatno veoma dubok, koji stvara probleme u drugim područjima njenog života.

Sasvim je izvesno da bismo morali dati sve od sebe na radnom mestu, nema ništa loše u tome ako želimo da napredujemo u svojoj profesiji. Međutim, htela bih da vas podsetim da napredak kod hrišćana potiče od Boga, a ne od ljudi. Mi ne moramo da igramo te svetske igre ukoliko želimo da napredujemo. Bog će nam dati milost pred ljudima ukoliko stvari radimo na Njegov način (Priče 3:3-4).

Ljubomora i zavist su muke pakla. Godinama sam bila ljubomorna na one koji su izgledali bolje nego ja ili imali talente koje ja nisam imala. Tajno sam se takmičila sa drugima u službi. Mnogo mi je bilo stalo do toga da „moja” služba bude veća, posećenija, naprednija od drugih. Kada bi nečija služba nadvisila moju, htela sam da budem srećna zbog toga pošto sam znala da je to Božja volja, ali nekako mi to moja duša nije dozvoljavala.

Dok sam rasla u spoznaji toga ko sam u Hristu, otkrila

sam da ne po delima nego po milosti rastem u slobodi i da se ne moram više porediti sa bilo kime. Što sam se više oslanjala na Boga, više sam slobode imala u ovoj sferi. Naučila sam da me moj nebeski Otac voli i da će On učiniti sve što je najbolje za mene.

Ono što Bog čini za mene ili za tebe možda nije najbolje za nekog trećeg. Setite se šta je Isus rekao Petru: „Nemoj se brinuti o tome šta će biti sa njim – ti me sledi!”

Jedna moja prijateljica je jednom prilikom primila od Gospoda nešto što sam ja dugo vremena tražila i molila se za to. Nisam smatrala da je ona „ni pola duhovna” kao ja, tako da

sam bila vrlo ljubomorna kada mi je došla i ispričala šta je Bog učinio za nju. Naravno, pred njom sam se pretvarala da sam srećna, ali u srcu sam znala da nisam.

Kada je otišla, na površinu su isplivali stavovi za koje nisam ni znala da ih imam. Smatrala sam da je Bog nije trebao blagosloviti jer ona to nije zaslužila! Naime, ja sam se molila i postila, i cele dane provodila kod kuće dok se ona provodila i zabavljala sa svojim drugaricama. Vidite, bila sam farisej, religiozni snob, a da toga nisam bila ni svesna.

Bog nam ponekada ne daje ono što tražimo zbog toga što On zna šta nam je stvarno

potrebno. Ja sam imala mnogo veću potrebu da se oslobodim svojih stavova nego da primim šta god to bilo za šta sam se molila. Bog ponekad izrežira naše okolnosti tako da smo primorani da se suočimo sami sa sobom. Inače nikada ne bismo došli do slobode.

Sve dok neprijatelj bude u stanju da se sakrije u našoj duši, imaće i određenu dozu kontrole nad nama. Ali kada ga Bog razotkrije, nalazimo se na putu slobode *ukoliko* dozvolimo Bogu da radi u nama ono što je Njegova volja.

Božji plan za moj život je oduvek bio da služba koju mi je poverio dosegne milione ljudi putem radio i TV emisija, seminara, knjiga i kasete. Međutim On me ne može uvesti dublje u svoju volju od onoga koliko ja „uzrastem“ u Hristu.

NOVI STAV

„Ljubazni, molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.“

III Jovanova 2

Obratite pažnju na ovaj stih. Bog čezne da nas blagoslovi

mного više nego što mi želimo da budemo blagoslovljeni. Međutim, On nas toliko voli da ne želi da nas blagoslovi preko naše moći da primimo Njegove blagoslove i da rukujemo s njima na pravi način kako bismo rasli u Njemu.

Ljubomora, zavist i utrivanja sa drugima je detinjasto. Ono je u potpunosti deo tela i nema nikakvih dodirnih tačaka sa duhovnim stvarima. Međutim, radi se o jednom od najvećih razloga zašto živote provodimo u pustinji.

Obrati pažnju na svoje misli. Kada primetiš da se u tvoj um uvlače loše misli, razgovaraj sa sobom. Reci: „Kakve koristi imam od toga da sam ljubomoran na druge? To me neće blagosloviti. Bog ima jedinstveni plan za svakoga od nas i ja ću se uzdati u Njega da učini ono što je najbolje za mene. To nije moja stvar šta će On učiniti za druge.“ Tada se moli za druge da ih Bog blagoslovi.

Ne boj se da budeš iskren sa Bogom po pitanju svojih osećanja. On svakako zna kako se osećaš i zato ne treba da se plašiš da mu kažeš.

Nekada bih se molila ovako:

„Bože molim se da _____ bude još više blagoslovljena. Daj da napreduje, blagoslovi je u svim poljima. Gospode ja ovo molim u veri. U svom duhu osećam ljubomoru i inferiornost u odnosu na nju, ali ja želim da sprovedem Tvoju volju, dopadalo mi se to ili ne.”

Nedavno sam čula kako neko kaže da bez obzira kako dobro mi znali nešto da uradimo, pojaviće se neko ko će biti bolji od nas. Ova izjava je imala uticaj na mene zato što sam znala da je istina. A, ako je to istina, koji je smisao celoživotnog naprezanja da budemo bolji od drugih? Čim budemo na pobedničkom postolju, neko će da se pokaže kao makar malo bolji od nas.

Uzmio za primer sport. Bez obzira na rekorde koji se postavljaju, uvek se pojavi neko drugi ko taj rekord obori. Ili recimo u polju zabave. Trenutna zvezda je na vrhovima top lista svega nekoliko nedelja dok je neko drugi ne zameni. Kakve li prevare u tome da smatramo kako uvek moramo biti najbolji i grčevito se boriti da to budemo neprestano.

Bog mi je pre nekog vremena ukazao na činjenicu da se

zvezde padalice brzo vinu i privuku veliku pažnju, ali da se ne zadržavaju dugo među nama. U većini slučajeva padnu odmah nakon što su se vinule. Bog mi je ukazao na činjenicu da je mnogo bolje biti obična zvezda i visiti nebrojeno mnogo vremena i činiti ono na šta nas je On pozvao.

Rekao mi je da će se On postarati za moju reputaciju. Tako sam došla do odluke da sve što On želi – ja se slažem. Zašto? Zato što On mnogo bolje od mene zna za šta sam sve sposobna.

Možda te je dugo vremena mučilo mentalno utvrđenje u ovoj sferi. Svaki put kada naiđeš na nekoga ko je u nečemu sposobniji od tebe osećaš kako raste ljubomora, zavist i želja za takmičenjem sa tom osobom. Ukoliko je tako, hrabrim te da promeniš svoj stav.

Raduj se tuđim uspesima i uzdaj se u Boga za svoje. Biće potrebno neko vreme i nešto napora, ali kada se ova mentalna busija uruši i zameni Rečju Božjom, nalazićeš se na putu koji vodi iz pustinje u Obećanu zemlju.

Joyce Meyer
Iz knjige BOJNO POLJE UMA

SLAVLJENJE - STIL ŽIVOTA

Često čujemo poznatu frazu: „Slavljenje je stil života“, ali šta to zapravo zaista znači?

To jednostavno znači živeti život pun ljubavi. Voleti ekstravagantno, bez isključivosti. To znači držati se zapovesti Gospodnje: „Ljubi Gospoda Boga svoga svim svojim srcem, svom dušom svojom, i svim umom svojim.“ Dakle, donesite odluku u svome srcu i u svome umu, da u svome životu neprestano i prvo tražite carstvo Božije i da budete poslušni Duhu Božijem, da bi vas On pozvao u veću i dublju spoznaju Njega samoga.

Slavljenje od vas nešto zahteva, a to je...

1. POSLUŠNOST

Zašto ljudi tako grčevito izbegavaju da se povinuju Bogu? Verujem da je zbog toga što poslušnost zahteva njihovu raspoloživost i odaziv. U Jovanu 14:21 piše: „Ko ima moje zapovesti i drži ih, taj me ljubi, a ko ljubi mene, toga će ljubiti moj Otac, i ja ću ga ljubiti i pokazaću mu se.“ Dalje, 23. stih istog poglavlja kaže: „Ako me ko ljubi držaće moju reč pa će ga ljubiti moj Otac, doći ćemo k njemu i nastanićemo se kod njega. Ko me ne ljubi, ne drži mojih reči, a reč koju slušate nije moja, nego Oca koji me je poslao.“

Svaki put, kada potpuno otvorite svoje srce da budete po-

slušni Bogu, vi Ga onda slavite svim svojim srcem, svim svojim umom i svom dušom, a predivni Gospod na to odgovara svojim veličanstvenim prisustvom (pomazanjem). Treba da ste neprestano u prisutnosti Božijoj, ne samo nedeljom kada stojite napred i „vodite“ zajedničko slavljenje, nego i na tom svom skrovitom mestu za koje niko ne zna, kada ste vi i Gospod sami, licem u lice.

U svojoj „tajnoj kleti“, na tom vašem ličnom mestu slavljenja pronaćićete sebe na probi, tj. zahtevu da odgovorite Gospodu na sve ono što On traži od vas - ako Ga volite. I dok ga tako slavite, svucite pokrivač sa svoga srca da svesno pred Njime otkrijete sve što je zapravo u vama.

2. PRIZNANJE

U Isaiji u 6. glavi čitamo kako je Isaija bio zahvaćen pogledom Božijim, i kako ga je to pokrenulo na priznanje ličnog greha.

Kada je vaše ljudsko (telesno) u suprotnosti sa veličanstvom i svetošću Božijom budite svesni da ste u potrebi za Božijom milošću i za Njegovom očišćujućom silom u vašem životu. Ako

u sebi nosite neopraštanje, bes, ljubomoru, gorčinu... zatražite onda od Boga da vam to oprost i očisti vas. Stih u Rimljanima 12:1, jasno nas uči kako da živimo svoj život slavljenja i ljubavi.

3. OTVORENOST

Psalam 51. kaže da nam je tako dobro biti u prisustvu Gospodnjem, tada postajemo potpuno otvoreni i iskreni, i naše srce i naša duša uzvikuje u molitvi: „Stvori u meni čisto srce; O Bože, i obnovi duh pravedan u meni.“

Čitajte Psalme to će vas nadahnuti ka većim visinama i na veću otvorenost Bogu.

4. JASNOĆA

Ako jednostavno i celim svojim srcem volite i obožavate svoga Boga, primićete otkrivenje i jasno razumevanje svrhe vašeg pozvanja za carstvo Božje. U Rimljanima 8:28 čitamo da „znamo da Bog sve pomaže na dobro onima koji ga ljube, koji su po njegovoj odluci pozvani.“ Mnogi hrišćani provedu svoj životni vek frustrirani i nikada ne saznaju svoje pravo carsko zvanje. Izazivam vas da uđete u prisutnost Božiju otvorenim

srcem, spremni da čujete Njegov glas, Njegove želje sve ono što je On planirao za vas čak više od onoga što vi radite.

5. GLAD

Još jedan odgovor srca je glad za stvarima Božijim. Vašom glađu za Njegovom Rečju istina se umnožava. Jovan 7:37 kaže: „Ako je ko žedan, neka dođe k meni i neka pije, ko veruje u mene kao što reče pismo iz njegova tela će poteći reke žive vode.“ Recite DA Gospodu koji vas poziva da Ga upoznate više kroz Njegovu Reč. To je ŽIVOT vašoj duši.

6. ODMOR DOLAZI

Psalam 91:1 kaže: „Ko živi u zaklonu Višnjega, u senu Sve-mogućega počiva.“

Radost i snagu nalazimo u

zaklonu u Njegovoj prisutnosti.

Ako se osećate, kao da konstantno trčite u prazno, onda nanovo treba da se odazovete i pokorite Duhu Božijem i uđete u Njegovu prisutnost! Naučila sam jedno, a to je da mi nismo sposobni da živimo ovaj natprirodan poziv u svojoj prirodnoj sposobnosti. Nećete uspeti...

Ali, ako uhvatite Boga za Njegovu Reč, živite u Njegovoj prisutnosti, živite život ljubavi i odgovorite na Njegov glas, vi ćete živeti svoj život rastući u poznavanju Hrista, uvek sveži i jaki u Reči, živeći stil života koji će ljudi i sami poželeti da imaju.

Da li još uvek mislite da je slavljenje samo pevanje?!

Voli vas, Darlene.

Darlene Zschech

LJUBAV

Ako jedan kralj hoće osvojiti koji neprijateljski grad, osigura se najprije vodom, zatim presiječe dovoz hrane, pa kad neprijatelji izgladne, sami će mu se predati. Tako stvar stoji i s tjelesnim strastima: *Ako čovjek postom i gladovanjem krene u boj protiv njih, tada će neprijatelji duše postati nemoćni.*

I.K.

20 STVARI KOJE SAM NAUČILA U 20 GODINA BRAKA

Ovog mjeseca obilježavamo našu dvadesetu godišnjicu braka. Podijelila bih s vama nekoliko stvari o onome što sam ja naučila o braku, o sebi i o životu u proteklih dvadeset godina.

Mnogo se toga može dogoditi u razdoblju od dvadeset godina. Pet predsjednika može obavljati svoje dužnosti, dijete se može odgojiti i poslati na studij, modni stilovi se mogu bezbroj puta promijeniti i opet vratiti na početak. Ratovi se mogu voditi, pobjede izvojevati, a granice i imena država izmijeniti. Pjesma koja je danas popularna za nekih dvadeset godina može biti klasik.

Ovog mjeseca obilježavamo našu dvadesetu godišnjicu braka. Imala sam dvadeset i jednu godinu kad sam se udala i to je bilo sedmicu dana nakon što sam diplomirala na fakultetu. Čini se kao juče, a istodobno opet kao da je prošla čitava vječnost. Mnogo toga se dogodilo u ovih proteklih dvadeset godina. Kupovali smo i prodavali kuće, stjecali diplome, potvrde i dozvole. Putovali smo, dobili djecu, mijenjali poslove, započeli nove karijere i stekli mnogo toga. Imali smo svojih divnih, ali i teških razdoblja. Bilo je tu sukoba i gubitaka. Suočavali smo se sa stvarima za koje nismo bili sigurni da ćemo ih preživjeti.

Ipak, dvadeset godina kasnije, još uvijek smo tu.

Ima mnogo divnih, prosvjetljujućih misli koje su ljudi napisali o braku. Nemam ništa što bi se moglo nadodati postojećim mislima. Danas imam samo nekoliko stvari koje bih podijelila s vama o onome što sam ja naučila o braku, o sebi i o životu u proteklih dvadeset godina. Točnije, to je ovih dvadeset misli, a njihov redoslijed nije po nekom posebnom obrascu.

1. *Brak je dar*: Na tržištu postoje brojne knjige o brakovima sa savjetima i pravilima kako brak učiniti dobrim, jakim i trajnim. Pročitala sam mnoge od njih. Čak sam i osposobljena za bračno savjetovanje. Sigurno postoje elementi koji čine brak zdravijim i oni koji ga čine nezdravim. Ima toliko toga što možemo učiniti kako bismo ojačali svoj brak, ali ga i oslabili. No, dobar brak je na koncu milosni dar od Boga, stvoritelja i uzdržitelja svih stvari. Osim Njega i Njegovih djela u našim životima, brak ne možemo sami učiniti dobrim ili funkcionalnim. Ova istina se odnosi na sva područja naših života, a kako sam vidjela i sama posebno je to slučaj u braku.

2. *Brak je težak*: Jedan od najboljih savjeta koje sam primila o

braku je bio od jedne starije gospođe, porodične prijateljice. Bila sam tek vjerena i sanjala sam o vjenčanju, kada mi je ona rekla: "Uvijek ćeš voljeti svog muža, ali biće dana kada ti se on uopće neće sviđati." U tom trenutku mi se to činilo nezamislivim, bila sam mlada i 'zatreskana'. Potisnula sam to, ali nisam nikad zaboravila što mi je rekla. Nekoliko godina kasnije, sjetila sam se njezina komentara i konačno sam shvatila šta je htjela da kaže. Istina je kako je brak težak i to veoma težak. Nemojte da vam iko tvrdi drugačije. Kada dvoje grešnih ljudi pokušava zajedno graditi život, onda je to uvijek teško. Iako volite svog muža, biće dana kada ga jednostavno nećete moći smisliti. Ali, budući da je Hrist volio sve nas prije vremena, i mi možemo učiti kako voljeti svoje supružnike u takvim teškim danima.

3. *Brak će te promijeniti*: Često uđemo u brak s očekivanjima kako ćemo neke stvari promijeniti u svojim muževima. Znam kako sam se ja nadala da će možda moje kovanje nekako motivisati mog muža da zavoli povrće. Kako sam se samo prevarila! Mnogo češće ono što se promijeni u braku budemo samo mi. Bog je koristio i još uvijek koristi brak kako bi me oblikovao i učinio sve

sličnijom Hristu. Kao što je Tim Keller napisao u knjizi "Značenje braka": "Brak vam pokazuje stvarnu, nimalo uljepšanu sliku vas samih i onda vas zgrabi za ovratnik i tjera da ju pažljivo gledate."

4. *Vaš supružnik će se promijeniti:* Iako se supružnici često ne mijenjaju zbog naše direktne namjere ili želje da ih promijenimo (npr. moja nada kako će moje kuvanje izmijeniti averziju mog muža prema povrću), oni se mijenjaju jer ih Bog preobražava. Nerijetko, Bog nas uključi u provođenje te promjene. Moramo očekivati kako će se naši supružnici izmijeniti nakon nekoliko godina braka. Oni neće biti iste osobe kao na dan vjenčanja. Bog djeluje, posvećuje i preobražava ih. Taj posao zahtijeva promjenu. Ponekad je taj proces spor, težak i često bolan. Faze na koje nailazimo u tom procesu su često i ružne. Jednako je i s vašim vlastitim posvećenjem. Ono što je divno je to što se skupa mijenjamo.

5. *S djecom se sve mijenja:* Istina je, brak se promijeni kad dođu djeca. Mijenja se na prekrasan način, ali i kroz neke druge izazove. Iako je roditeljstvo teško i umara, a nekada može biti i bolno, naučili smo da nas je roditeljstvo prisililo oslanjati se jedni na

druge i imati potrebu za drugima. Roditeljstvo nas na mnoge načine spaja u zajedništvo. Poradi njega, uvažavamo jedni druge, zajedno stvaramo planove i kreiramo ideje. Moramo skupa djelovati kako bismo svladali to što se naziva roditeljstvom. Radost je i dar imati partnera na tom putu.

6. *Ipak, neke stvari ostanu iste:* Dok se mnoge stvari promijene u braku, neke pak ostanu iste. Bez obzira koliko puta pokazala u pravcu košare za rublje, odjeća ipak završi na podu oko nje ili pak na njenom poklopcu, a gotovo nikada unutar nje. Isto vrijedi i za mene. Sigurna sam kako se moj muž još uvijek pita zašto ja nikad ne napumpam gume na svom automobilu, nego uvijek molim njega da to učini.

7. *Hrist mora biti u središtu:* Tokom obreda vjenčanja, prije dvadeset godina, pjevali smo pjesmu "Be Thou my vision" (Ti budi moja vizija). Kada smo izabrali tu pjesmu, nisam ni pomišljala koliko će biti bitno imati Hrista kao zajedničku viziju! Hrist mora biti u središtu braka kako bi on opstajao. On mora biti prvi. Na posljetku, brak je odraz odnosa između Hrista i Njegove Crkve.

8. *Hrist mora biti na prvom mjestu u mom srcu:* Ne samo da Hrist mora biti središte našeg braka,

nego On mora u svakom od naših srca biti na prvom mjestu. Kada volimo Hrista na prvom mjestu i iznad svega drugog, tek onda imamo sposobnost voljeti svoje supružnike. Tim Keller je napisao: "Jednostavno rečeno, samo ako volim Isusa više od svoje žene, moći ću služiti njezinim potrebama ispred svojih. Samo ako je moj emocionalni spremnik ispunjen ljubavlju Božjom, moći ću biti strpljiv, vjeran, nježan i otvoren sa svojom ženom onda kada nam ne bude dobro u životu i u vezi. A što budem imao više radosti od svog odnosa s Hristom, više ću tu istu radost moći dijeliti sa svojom ženom i porodicom."

9. *Za brak je potrebno vrijeme:* Život je užurban. Mnogi izazovi nas povlače na sve strane. Lako je zakopati se u posao, porodične ili druge dužnosti, i staviti brak na zadnje mjesto. No, kao i u sva-

koj vezi, moramo u svoj brak uložiti mnogo vremena kako bi on bio zdrav. Kada je naš najstariji sin imao samo mjesec dana, nas dvoje smo izašli vani. Iskreno, morali smo se prisiliti da to učinimo. Bilo je teško ostaviti maleno djeteta, no obavezali smo se da ćemo se truditi imati redoviti zajednički izlazak. Nakon ovoliko godina, nije lako izaći skupa, ali uživamo i u zajedničkim šetnjama po susjedstvu. Zajedničko vrijeme može biti i posve besplatno, no bitno je da je to vrijeme dobro provedeno. Mi u tim šetnjama ustvari uživamo gotovo jednako kao i u večeri ili u odlasku u kino.

10. *Molitva je najvažnija stvar koju možete učiniti za svoj brak:* Želite li vidjeti kako se nešto mijenja u vašem braku? Pomolite se za to. Često smo mi ti koji želimo učiniti tu promjenu. Pokušavamo isforsirati nešto što želimo

doživjeti. Umjesto toga, moramo se okrenuti Bogu, potražiti Njegovu mudrost, pomoć, milost i snagu kako bismo doveli svoje brakove do Njegove slave. Molite se skupa. Molite jedno za drugo. Nikada nemojte prestati moliti.

11. *Održavajte prijateljstvo*: Prijateljstvo je nužno u braku, a kako starite, još je i važnije. Kada vam djeca odrastu i odsele se, ostaćete samo vas dvoje. Potrebno vam je to prijateljstvo sa svojim supružnikom, kako biste zajedno putovali kroz sva ta razdoblja. Ponekad se dogodi da smo suprug i ja toliko okupirani životima svoje djece da zaboravimo na naš odnos. Zajedničko vrijeme za razonodu i šalu, uživanje u društvu jedno drugoga ili pak zajednička aktivnost samo su neki od načina kako se to prijateljstvo može uvijek održavati.

12. *Vrijeme leti*: Prečesto gledam naprijed u budućnost. Želim izgurati izazove koje danas imam oko sebe i radujem se sutrašnjem danu, te tako ne uživam i ne doživljavam blagoslove današnjeg dana. No vrijeme doista leti. Dvadeset godina je prošlo dok smo trepnuli okom.

Moja svekrva je bila mojih godina kada joj je muž poginuo nesrećnim slučajem, a moj muž je tada imao trinaest godina. Na-

učila sam od njih dvoje da vrijeme koje imamo s onima koje volimo nikad ne uzimamo zdravo za gotovo. Uvijek, prije nego moj muž ode na posao, kažemo jedno drugome „Volim te“, kao i mnogo puta tokom dana, te takođe na kraju dana. Hajdemo živjeti bez žaljenja, recimo jedni drugima ono što trebamo danas, a ne čekajmo sutra jer sutra nam nije zagarantovano.

13. *Koji vam je cilj? Brak zahtijeva ciljeve i pravac*. Mora postojati tačka prema kojoj je sve to upravljeno ili ćemo se naći kako samo idemo ukrug. Naučila sam kako je važno imati zajedničke ciljeve za brak i porodicu. Često razgovarajte o svojim ciljevima, vrednujte ih i trudite se da ih ostvarite. Kakve planove imate za djecu? Čemu težite u finansijskom ili pak duhovnom smislu?

14. *Komunikacija*: Lako je pretpostaviti kako naš muž čuje i razumije signale koje mu šaljemo iza neke poruke njemu upućene. No, nije baš tako. Važno je da smo jasni. Djelotvorno i jasno komuniciranje je vještina koja nam je svima potrebna, ali samo neki to posjeduju. Naučiti kako verbalizovati svoje misli, osjećanja, patnje i sukobe, a da tako ne povrijedimo Boga, nužno je za zdrav odnos. Mnogi sukobi u braku nastanu iz starih obrazaca

loše komunikacije, a često i putem malih svakodnevnih stvari koje se samo nagomilaju tokom vremena. Za brak se isplati naučiti kako dobro komunicirati.

15. *Trebaju nam prijatelji koji nas potiču u braku, a ne oni koji ga uništavaju:* Imate li u svom životu ljude koji vas potiču u braku? Takve prijateljice su nam potrebne. Ne trebaju nam one koje nas slušaju dok se žalimo na svoje muževe i onda nam govore kako smo mi u pravu ili se pak i same počinju žaliti i na kraju se sve svede na to ko ima goreg muža. Potrebni su nam prijatelji koji će nam svjedočiti o biblijskoj istini i usmjeravati nas na Isusa. Na početku našeg braka bili smo okruženi nekolicinom starijih parova koji su u naš brak usadili Božju mudrost.

16. *Naši muževi često svoju ljubav izražavaju drugačije nego što to očekujemo:* Svi smo različiti i svi dajemo i primamo ljubav na dru-

gačiji način. Ovo je bila teška lekcija za mene. Jednom mi je moj pastor morao reći kako me moj muž stvarno voli i kako mi zapravo iskazuje tu ljubav, ali na posve drugačiji način od onog kako ja to očekujem. Kada sam to shvatila, oči su mi se otvorile i sve sam vidjela i shvatila na sasvim novi način.

17. *Novac predstavlja važno pitanje u braku:* Ovo ne shvaćate prije nego što se vjenčate, ali novac je bitan dio braka. Često se dogodi kako je jedna osoba sklona trošenju, a druga štednji. Nekada oboje njih troše, a nekada oboje štede. Bez obzira na to, način na koji se novac koristi i troši može uzrokovati mnoge nesuglasice. Bitno je otvoreno razgovarati o novcu, raspravljati o očekivanjima drugoga i zajedno razraditi način trošenja. Nekada to znači da skupa istražujemo kakva su nam iskustva sa novcem bila dok smo odrastali jer ta iskustva u-

nosimo u brak. Ao smo odrastali sa navikom da dobijamo sve što poželimo, možda ćemo očekivati da isto tako živimo i u braku, a problem nastane kad naše finansijsko stanje to ne bude omogućavalo. Dobra vijest je da trenutno postoje mnogi izvrsni izvori pouke za finansijsko upravljanje za bračne parove.

18. *Uvijek je dobro zatražiti pametan savjet:* Strašno je pomisliti da možemo neku treću osobu uvući u kaos i sukobe koji nastanu u braku, ali i to je nužno ponekad. Nikad se ne bismo trebali sramiti zatražiti pomoć. Bog je stavio vjernike u zajednicu jer ne možemo opstati sami. Nas dvoje smo pronašli veliku pomoć i podršku u našim pastorima tokom godina.

19. *Svijet ne želi da vaš brak opstane:* Toliko je prepreka uspješnom braku danas, a naš grijeh je jedna od velikih. No, i svijet je protiv vas. Budite svjesni njegovog uticaja i prikrivenih načina kojima vas želi natjerati da posrnete i padnete.

20. *Jedno drugo nadopunjavamo u slabosti i snazi:* U našoj kući ja sam ona koja traži i nalazi izgubljene stvari. Ključevi, novčanici, telefoni... bilo šta, samo nabrojite. Moj muž je sklon gubljenju stvari, te se uvijek meni obrati za

pomoć. Na taj način ja njega nadopunjujem. Sa druge strane, ja sam kritična u hitnim situacijama. Samo se smrznem i bespomoćna sam i ne znam šta učiniti. Tada je moj muž u svom najboljem izdanju. Tačno zna što treba učiniti i to čini s takvom lakoćom i smirenošću. Što smo duže vjenčani, uviđam kako jedno drugo nadopunjujemo i naše različitosti me raduju. Kao što je Paul Tripp napisao u knjizi "What did you expect?" (Što si očekivao?): "Jedan od načina na koje Bog stvara ljepotu je kada stvari koje su sasvim različite, stavi jednu do druge. Nije li upravo to ono što Bog čini u braku? Sasvim različite ljude stavi zajedno. Mjesec ne bi bio tako veličanstven da se nalazi na bijelom nebu, jednako je tako čudesna ljepota braka kada dvoje vrlo različitih ljudi uči slaviti i okoristiti se svojim razlikama kako bi bili zaštićeni od vlastitih slabosti dok ih snaga drugoga štiti i brani."

Kad sam tek započela s ovim popisom, nisam bila sigurna da ću dogurati do broja dvadeset, a došavši do kraja morala sam neke stvari i izbrisati kako bi sve ostalo na broju dvadeset! Jeste li se uspjeli pronaći u nečemu s mog popisa? Šta biste dodali o vome?

Christina Fox

BLIZU ISUSA

*"Čašu koju ja pijem pićete, i bićete kršteni krštenjem kojim se ja krštavam."
(Marko 10:39)*

Jakov i Jovan su čeznuli da sednu sa svake strane Gospoda Isusa u Njegovoj slavi. Shvatajući, dakako, neumesnost takvog zahteva, nisu se usudili da to iznesu na videlo, nego su lukavo ciljali da im da šta god traže od Njega.

Isus im nije odmah učinio po želji, već ih je prvo pitao šta žele. Njihova molba je bila dvosmislena: jedno je bila želja da budu blizu Njega, a drugo ambicija da upravljaju sa većom vlašću od ostalih.

Što su želeli Hristovu blizinu, bilo je sasvim na mestu i On im to nije odbio. Da bi im želja bila ispunjena, jednostavno im je rekao da moraju da piju čašu Njegovih muka i da se krste Njegovim krštenjem smrti i vaskrsenja.

Ova dva brata nisu znala šta traže, ali ni Isus nije nalazio ništa loše u tome što su to učinili. Čak ih nije ni ukorio zbog njihove druge ambicije, već im je odgovorio da ono što mole ne može da se dobije kroz molitvu. Biti blizu Isusa u budućnosti postavlja samo jedan uslov: biti Mu blizu sada.

Izvor: *Mana*

NE MOŽEMO SE STALNO SMIJATI ISTOM VICU

Čekajući voz skupilo se preko deset ljudi u čekaonici. Jedan od tih ljudi počeo je glasno pričati zgodu iz svog života tako da je svi jasno čuju. Kada je ispričao doživljaj, svi okupljeni su se počeli glasno smijati jer je doživljaj bio jako smiješan, a nekima su čak i suze potekle.

Nakon toga, taj je isti čovjek ponovno započeo prepričavati isti doživljaj. Tada se nasmijalo samo nekoliko ljudi. Ne obazirući se na ostale, opet je počeo prepričavati isti događaj, a nakon trećeg puta skoro se niko nije smijao.

Bez obzira na to on je nastavio i dalje ponavljati istu priču, sve dok se neki ljudi nisu počeli odmicati od njega jer im više nije bio zanimljiv, štaviše, bio im je naporan.

Kada su se svi prestali smijati i odlaziti u krajnje dijelove čekaonice, čovjek stade i reče im:

„Evo, vidjeli ste sada da i smiješni događaji nisu više smiješni kada ih čujete mnogo puta uzastopno, zar ne? Pa vas sada želim pitati, kako možete biti stalno zabrinuti zbog istih problema?”

Nepoznati autor

NOSIOCI SVEDOČANSTVA

"Kad dođe utešitelj... Duh istine koji od Oca izlazi, on će svedočiti za mene, a i vi ćete svedočiti..."

(Jovan 15:26,27)

Izliće Svetoga Duha na vernike prirodan je kontinuitet Golgote. Utelovljenje druge osobe Trojstva u ljudsko telo, Njegov bezgrešan život među ljudima, Njegova smrt za naše grehe, Njegovo uskrsnuće od mrtvih, Njegovo ustoličenje na desnoj strani Veličanstva na nebu - sva ta divna dela božanske ljubavi i mudrosti su učinjena da bi čovek mogao postati suvlasnikom božanske prirode. Kad je Utešitelj - koga je već ranije uskrsli Hrist udahnuo u svoje učenike u gornjoj sobi - sišao s neba da boravi među ljudima umesto Gospoda, nastala je mogućnost prenosa života od čoveka do čoveka kroz živu Reč koju izgovaraju ljudske usne. Svako dete Božije

postaje potencijalni svedok, a u odgovoru na njegovo svedočanstvo, mrtve duše oživljavaju u novi život.

Posrednik u tom divnom delu spasenja je Sveti Duh. Nevidljiv ljudskom oku, On nadahnjuje Reč Božiju i pomoću nje, kao živog i nepropadljivog semena (1. Pet. 1:23), svedok Reči postaje duhovan otac dušama - onima koji Reč prihvate. Kao što apostol neznabožaca izjavljuje svojim obraćenicima: „Da i bezbroj učitelja imate u Hristu, ipak nemate mnogo otaca, jer vas ja Evandeljem rodih u Hristu Isusu“ (1. Kor. 4:15).

Sveti Duh nije utelovljen u ljudsko telo i prirodu, kao što je bio Gospod Isus Hrist. Svetog Duha se ne može videti telesnim okom. Njega se ne može osetiti čulima. On ne govori glasnim glasom. Međutim, Njegova

stvarnost u duhu onih koji su Mu se predali i primili Ga, da boravi u njima, nije s vremenom ništa manje živa i stvarna negoli što je bila fizička prisutnost Hristova. On teši, On uči, On vodi, On daje snagu, On otkriva istinu umu, On oživljava smrtno telo i u svim tim službama traži ne da pokaže na sebe, već na vaznesenog Hrista.

Kada je srce vernika usmereno da proslavi Sina, Duh je u mogućnosti da deluje silom bez prepreke u njemu i kroz njega. Pentekost je bio predokus onog što će tek biti otkriveno o nebeskoj punini. Prorok Joil je unapred video veliko izliće na svako telo.

Drugi proroci su govorili o manjoj kiši na one čija su srca žedna za nebeskim blagoslovom i unapred su rekli da će kroz njih kao kanale doći „bujice na suhu zemlju“, to znači, na srca oko njih koja nisu ravnodušna na božanski dolazak.

Svet još uvek čeka na puno ispunjenje unapred predskazanog Joilovog proročanstva, a svaki član Hristove crkve na Zemlji je dostojan za puninu koju je Pentekost već doneo i lično je odgovoran da se preda

Bogu i prihvati Svetog Duha, u svoj život, u pentekostnom izliću.

Danas, zbog toga što je mnoštvo dece Božije u poziciji dva-naestoro učenika koje je Pavle sreo u Efesu (Dela 19:3), Crkva je bez sile i ne može da dosegne i dovede do spasenja mnoge oko sebe.

Međutim, „kad dođe Utešitelj“, rekao je Gospod, „svedočiće za mene. I vi ćete svedočiti.“ Potpuno je bez učinka onaj svedok koji ne svedoči u saradnji sa Svetim Duhom. Za većinu hrišćana duhovno očinstvo je nemoguće, jer su duhovno nemoćni i neplodni, ali se ova duhovna nemoć može savladati ispunjenjem božanskim životom koji daje Sveti Duh.

A.W. Tozer

LJUBAV

Ljubav zahtijeva davanje
i samopožrtvovanje.

Davanje sebe je suština ljubavi.

Efescima 5:25 - Isus je ljubio
crkvu i dao sebe za nju.

Jovan 3:16 - Bog je tako ljubio
svijet da je dao

Svog jedinog Sina.

VIŠE OD POBEDNIKA

Svet je na smrt bolestan. On umire. Lekar nad lekarima je odavno izdao njegovu smrtovcu. No, opet za nas hrišćane postoji još uvek mnogo posla u njemu. Pozvani smo da budemo „izvori žive vode“, kanali milosti koji još deluju u ovome svetu, i nama je to moguće, jer smo i „više od pobednika“.

Hrišćani su Hristovi ambasadori. Oni su predstavnici Neba u ovom umirućem svetu. I samo zbog njihovog prisustva neke stvari mogu biti promenjene. Moja sestra Betsi i ja, za vreme Drugog svetskog rata, bile smo zatočene u nacističkom koncentracionom logoru, kod Ravensbruka, jer smo počinile

„zločin“ pomaganja i spasavanja ljudi koji su pripadali jevrejskom narodu. Nas oko sedam stotina, iz Holandije, Francuske, Rusije, Poljske i Belgije je bilo nagurano u sobu koja je bile predviđena za samo dve stotine osoba. Koliko je meni poznato, samo Betsi i ja, samo nas dve smo bile jedine predstavnice Neba u toj sobi. Nas dve smo bile jedina dva Gospodnja predstavnika na tom mestu mržnje. Zbog naše prisutnosti neke stvari su se tamo promenile.

Isus je rekao: „Ovo sam vam govorio da imate mir u meni. U svetu imate nevolju; ali budite hrabri, jer ja sam nadvladao svet“ (Jovan 16:33). Mi takođe,

treba da budemo pobednici - da nosimo svetlost Isusovu u svet tame i mržnje. Ponekad se uplašim čitajući Bibliju, jer ona obećava da ćemo u ovom svetu imati raznovrsne nevolje i progona, a sve o čemu ona piše to se i obistinjuje. No, ako se i vi plašite mogu vam reći ovo, pročitala sam i poslednje stranice Biblije i mogu povikati: „Haleluja! Haleluja!“ Jer sam pronašla da je zapisano, da Isus govori: „Ko pobeđuje nasleđuje ovo, i ja ću mu biti Bog, i on će mi biti sin“ (Otk. 21:7). Ovo je naša budućnost i naša nada. Ne, svet neće opstati - već da ćemo mi sve nadvladati usred ovog umirućeg sveta.

Betsi i ja smo molile u koncentracionom logoru da je Bog isceli, jer je bila tako slaba i bolesna. „Da, Gospod će me isceliti“, govorila je Betsi sa sigurnošću. No, sutradan je umrla, a ja to nisam mogla da prihvatim i razumem. Položili su njeno mršavo telo na betonski pod, sa ostalim leševima žena koje su umrle toga dana.

Za mene je bilo veoma teško prihvatiti i razumeti, da Bog sve to dozvoljava sa nekom svrhom. No, danas zbog Betsine smrti, ja putujem po celom sve-

tu i govorim ljudima o nadi koja se može imati u Isusu Hristu.

Postoje oni koji tvrde i uče da neće biti nevolja, da će hrišćani biti pošteđeni toga. To su lažni učitelji na koje nas Isus upozorava da će se pojaviti u poslednje vreme. Mnogi od njih imaju veoma malo znanja o tome šta se dešava širom sveta. Ja sam posetila zemlje gde vernici pate i teško su progonjeni.

U Kini, je vernima rečeno: „Ne brinite, pre negoli dođu nevolje, vi ćete biti vazneti.“ Onda su došla teška progona. Hiljade hrišćana su mučeni do same smrti. Kasnije sam čula jednog episkopa iz Kine, kako tužno priznaje: „Mi smo podbacili. Trebali smo ljude ojačati i pripremiti ih za progona, a ne govoriti im da će pre toga Isus doći. Treba ljudima govoriti kako da budu snažni u vremenima progona, kako da stoje usred nevolja - da stoje i da ne pokleknju.“

Osećam da imam od Boga poslanje, da idem po svetu i govorim ljudima da je moguće biti snažan u Isusu Hristu. Mi smo samo na „treningu“ za moguće nevolje, no 60% tela Hristovog u svetu je već u nevoljama. Nema načina da to i nas mimoide.

Mi smo sledeći. Pošto sam ja već prošla kroz zatvor zbog Isusovog imena, i pošto sam srela pomenutog episkopa iz Kine, sada svaki put kada čitam Bibliju, i u njoj nađem neko ohrabrenje - pomislim: „Hej, ovo mogu iskoristiti u vreme nevolje.“ Tako to sebi zapišem i naučim na pamet.

Dok sam bila zatočena u koncentracionom logoru, iz koga je živo izašlo samo 20% žena, mi smo nastojale ohrabrivati jedna drugu rečima: „Ne može nam biti gore nego što je danas.“ No, sutradan smo shvatile da nam je bilo gore nego juče. Za vreme ovog perioda, jedan stih iz Biblije koji sam znala na pamet, mi je dao veliku nadu i radost: *„Nego se radujte što stradate s Hristom, da biste se mogli radovati i veseliti i onda kad se javi slava Njegova. Ako vas ruže za*

ime Hristovo, blago vama; jer Duh slave i Boga počiva na vama“ (1. Pet. 4:13-14). Morala sam viknuti: „Haleluja! Ja stradam, a Isus je proslavljen!“

U Americi, crkva peva: „Neka zajednica izbegne nevolju...“, dok je u Kinu i Afriku nevolja već došla. Samo u poslednje dve godine, dvesta hiljada vernih je ubijeno u Africi (*ovo je pisano 1974. godine*). No, događaji poput ovih nikada ne budu objavljeni u novinama, jer oni mogu da prouzrokuju loše političko-religiozne konotacije. No, ja znam to, jer sam bila tamo.

Trebalo bi da razmišljamo o tome dok sedimo u našim lepim i toplim domovima, u našoj čistoj i lepoj odeći, dok sedimo za stolom punim hrane. Da, mnogi članovi tela Hristovog su mučeni do smrti, upravo ovoga časa, no mi se i dalje nadamo da

će nas nevolja i progonstvo zao-
bići.

Pre nekoliko godina sam bila u Africi, u zemlji gde je na vlast došao novi predsednik. Prva stvar koju je ovaj čovek uradio, bila je naređenje da svi hrišćani u jednoj oblasti moraju da dođu u policijsku stanicu da bi bili registrovani. Kada su došli, bili su uhapšeni i iste noći pogubljeni. Isto se dogodilo i sutradan sa drugim hrišćanima koji su dolazili. I treći dan isto. Svi hrišćani u toj oblasti su bili sistematski ubijani.

Četvrti dan, trebalo je da govorim u jednoj maloj crkvi. Ljudi su došli, ali su bili uznemireni i ispunjeni strahom. Za vreme te službe, gledali smo jedni drugima u oči i pitali se: „Da li je ovaj/ova pored koga/koje sedim sledeći/sledeća koji/koja će biti ubijen/ubijena?“

U sobi je bilo vruće i vlažno, sa puno insekata, koji su uletali kroz prozore bez stakala, i obletali oko golih sijalica koje su visile na parčetu žice. Govorila sam im jednu priču iz mog detinjstva.

„Kada sam bila mala devojčica, otišla sam do svoga tate i rekla mu: 'Tata, plašim se da nikada neću biti dovoljno snažna, da

izdržim stradanje za Hrista.' 'Reci mi,' rekao je moj otac, 'Kada se spremaš vozom za Amsterdam, kada ti dam novac za kartu? Da li ti ga dam tri nedelje pre toga?' 'Ne, tata, ti mi daš novac za kartu pre nego što uđem u voz.' 'Tačno,' rekao je moj otac, 'a tako je to i sa Božjom snagom. Naš nebeski Otac zna kada će ti zatrebati snaga da izdržiš stradanje za Hrista. On će ti dati sve što ti je potrebno. U pravo vreme.'"

Moji afrički prijatelji su potvrdno klimali glavom i smešili se. Iznenada Duh radosti je ispunio sobu i ljudi su počeli da pevaju: „Tamo u blaženstvu, daleko, daleko, srešćemo se na predivnoj obali...“

Kasnije, iste te nedelje, polovina te zajednice bila je pogubljena. Čula sam kasnije, da su nakon oko mesec dana pobijeni i ostali. No, moram vam reći neшто: Bila sam tako srećna, što me je Gospod upotrebio da ohrabrim te ljude, što sam mogla da im kažem da je Isus rekao, da je On ne samo pobedio svet, već da će svakome od nas, ko mu ostane veran do kraja, dati venac (krunu) večnog života.

Kako se možemo pripremiti za nevolju - progonstvo?

Prvo, moramo se hraniti Rečju Božjom, gutati je, da ona postane deo našeg bića. Ovo znači da moramo disciplinovano proučavati Bibliju, i to svakoga dana. Da ne učimo samo na pamet stihove, već da znamo i razumemo duhovne principe i istine koje deluju u našem životu s Bogom.

Sledeće, mi moramo razviti ličan odnos sa Isusom Hristom. Ne samo sa Isusom jučerašnjim, Isusom iz Istorije, već sa Isusom koji menja živote danas i sada, koji je živ i koji sada sedi na desnici Božjoj.

Dalje, moramo biti ispunjeni Svetim Duhom. Ovo nije opcionalna zapovest Svetog pisma, to je nešto što je apsolutno potrebno ako želimo opstati. Verni iz rane crkve ne bi nikada mogli izdržati pritisak progonstva od strane Jevreja i Rimljana da nisu imali iskustvo ispunjenja Duhom. Svakome od nas je potreban lični dan Pedesetnice, ispunjenje Svetim Duhom, jer u protivnom nećemo biti u stanju da se održimo u časovima nevolje.

Zbog činjenice da nas progonstvo i nevolja mogu zadesiti svakoga časa, moramo pomoći jedni drugima, ohrabriti jedni druge. Plodovi Duha Svetoga treba da dominiraju našim ži-

votom. Mnogi se plaše od dolazećih nevolja, koje će se sručiti na ovaj umirući svet i želeli bi da to nekako izbegnu. Priznajem, i ja se pomalo plašim kada o tome razmišljam kao stara 80-godišnjakinja, koja je preživela strašan nacistički logor, plaši me pomisao da ću možda ponovo morati proći kroz nevolju. Međutim, ja onda otvorim svoju Bibliju, i čitam, i ohrabrim se.

„Kada sam slaba, onda sam jaka“, kaže mi moja Biblija (2. Kor. 12:10). Betsi i ja smo bile zatvorene zbog Gospoda, bile smo tako slabe, no, dobile smo snagu jer je Sveti Duh bio na nama i u nama. Ta moćna unutrašnja sila Svetoga Duha, pomogla nam je kroz sve to. Ne, vi ne možete biti snažni sami od sebe kada dođe nevolja. Bolje od toga je da budete snažni po snazi koja dolazi od Njega, a On vam je neće uskratiti. Već 76 godina poznajem Gospoda Isusa i ni jednom me nije napustio ili izneverio.

„Gle, da me i ubije, opet ću se uzdati u Njega“ (Jov 13:15), jer ja znam da svima koji pobeđu, On će dati venac večnog života. Haleluja!

Corrie Ten Boom

STOJ ČVRSTO ZA VRIJEME NEVOLJE

“Zato uzmite svu Božiju opremu da možete da se oduprete na dan zla, i kad sve izvršite, da se održite.”

Efescima 6:13

Svi se mi suočavamo sa izazovima i teškim vremenima. Bog ne šalje te bure, ali u takvom vremenu poteškoće mi rastemo i postajemo čvršći. To je mogućnost da dozvolimo da Božija Reč postane živa u tvom životu i da te dovede do pobe-
de. Ti ne možeš da pobegneš od svega što je teško u tvom životu i da očekuješ da te Bog odmah izbavi. Bog koristi te i zazove da te protegne (istegne) i da uveća tvoju viziju. Ostani veran za vreme tvojih nevolja. Odluči u svom umu da služiš Gospodu bez obzira šta došlo protiv tebe, i Bog će poštovati tebe. Bori se u dobroj

borbi vere. Seti se, Bog neće protraćiti ono kroz šta ti prolaziš u životu. Ono kroz šta prolaziš neće biti uzalud u Božjim očima. Ti rasteš. Ti sazrevaš. Ti se pripremaš za unapređenje. Jednostavno ostani veran i bori se kroz život. U pravo vreme, u Božije određeno vreme, On će te unaprediti na nove visine pobe-
de, i ti ćeš živeti izobilnim životom koji je On tebi obećao!

Molitva za danas:

Nebeski Oče, hvala Ti sto me jačaš kroz nevolje. Zahvaljujem Ti, jer zato što si Ti bio veran prema meni, ja mogu da budem veran Tebi. Daj mi Tvoju mudrost da donesem prave odluke danas i snagu da stojim čvrsto bez obzira šta život donese.

Joel Osteen

MRTVA CRKVA

U jedno malo mjesto došao je novi pastor. Odmah je odlučio, da u prvih pet dana obilazi domove i porodice, kako bi se predstavio vjernicima pozivajući ih na prvo bogoslužje koje će održati u narednu nedjelju.

Kada je nedjelja došla, crkva je bila potpuno prazna. Niko nije došao. Tada je pastor odlučio u lokalne novine staviti oglas.

U oglasu je pisalo: „Zbog smrti crkve u našem gradu, svako od nas je dužan prisustvovati njezinoj sahrani. Sahrana će se obaviti u nedjelju, poslije podne. Pružimo našoj crkvi pristojnu hrišćansku sahranu.”

U nedjelju poslije podne veliko mnoštvo znatiželjnog svijeta okupilo se na “sahrani”. Ispred

propovjedaonice u crkvi nalazio se, jedan zatvoren mrtvački sanduk okružen cvijećem. Kada je pastir održao svoju malu propovijed, uobičajnu za ovakve prilike, otvorio je sanduk i pozvao zajednicu, da priđu i odaju posljednju počast njihovoj preminuloj crkvi.

Ljudi su bili vrlo znatiželjni, da vide što je u sanduku, tj. kako izgleda leš „mrtve crkve”, pa su počeli da ustaju i u redu su prilazili sanduku. Čim bi pogledao u sanduk, svaki „ožalošćeni”, brzo je odvrćao svoj pogled i pognute glave i s osjećajem krivice bi odlazio.

Pastor je u sanduk postavio veliko ogledalo, u kojem je svako mogao vidjeti svoj lik.

Izvor: Novi život

POVRATAK PRVOJ LJUBAVI

"No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio. Opomeni se dakle otkuda si spao, i pokaj se, i prva dela čini; ako li ne, doći ću ti skoro, i dignuću svećnjak tvoj s mesta njegovog, ako se ne pokaješ."

(Otkrivenje 2:4-5)

U Otkrivenju možemo čitati poslednju poruku koju je Gospod Isus uputio svojoj Crkvi, i to u drugom i trećem poglavlju. Nju je Isus adresirao na sedam crkava u Maloj aziji. Iznova i iznova, On govori o stvarima unutar crkava i upozorava: "Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkva-ma." Ove poruke Isusa Hrista su nešto veoma važno i za današnju crkvu, te ih zbog toga treba poznavati i razumeti.

DELA

Kada čitamo o crkvi u Efesu, vidimo da je tu bilo mnogo dobrih stvari. Isus, prvo spominje njena dela i trud. To je bila

crkva veoma zaposlena, sa mnogim aktivnostima. Mnogo se radilo u ime Gospodnje u gradu Efesu.

Crkva u Efesu, nema sumnje, bila je dobro organizovana i savršeno je funkcionisala. Oni su verovatno imali svoje timove za svedočenje, timove za posete, svoje propovednike, dušebrižnike... i sve je to funkcionisalo besprekorno. Ona je bila primer organizacije i strukture, ali Efesci su imali jedan veliki problem. Oni su posedovali dobro usklađenu „crkvenu mašineriju“, a Bog nije zamislio da Njegova služba bude sprovedena kroz „crkvenu mašineriju“. Bog nikada od nas ne traži da mu služimo mehanički. Kada bi On hteo da mašine izvršavaju Njegovu službu, On bi onda napravio mašine a ne ljude. Kada bi Bog hteo da naša služba za Njega treba da bude mehanička, onda bi On stvorio robo-

te, koji bi odradili posao bolje nego mi. Bog nije zainteresovan da mu se služi mehanički. Bog je zainteresovan za službu koja proizilazi iz ljubavi, iz srca, iz života.

STRPLJENJE

Druga pozitivna karakteristika crkve u Efesu bilo je strpljenje. Kroz Novi zavet čitamo da su crkve bile upućivane na strpljenje, dok čekaju Gospoda, da On izvrši svoje delo i ispuni svoje obećanje.

Strpljenje je veoma poželjna vrlina. O, kako bih želeo da ga imam više! Koliko puta sebe uhvatim kako sam nestrpljiv u čekanju na Gospoda. Ja želim da se On vrati što pre. Dok gledam na svet oko sebe, moram priznati da sam uzbuđen, jer shvatam da ove stvari koje se danas dešavaju po svetu su poslednji minuti velikog finala. Svetski ekonomski sistem je postao kompjuterizovan. Vrše se eksperimenti sa indentifikacionim čipovima, koji će se ugrađivati ispod kože. Javlja se nova netrpeljivost prema Jevrejima i njihovoj državi. Slagalica je skoro kompletirana!

Ja nestrpljivo čekam Gospoda, i nagovaram Ga: „Gospode, sada

je vreme da se vratiš. Imaš sve znake, tu su, u svetu. Zašto onda ne dolaziš?“ Ali, Gospod ima svoje savršeno vreme. Jakov kaže: „Trpite, dakle, braćo moja, do dolaska Gospodnjeg. Gle, težak čeka plemeniti rod iz zemlje, i rado trpi dok ne primi dažd rani i pozni“ (Jak. 5:7).

Predstoji velika žetva za carstvo Božje. Bog je priprema i čeka. A sve što meni treba jeste strpljenje, kao što On čeka, da dođe vreme žetve.

ČIŠĆENJE

Crkva u Efesu je imala zadivljujuću karakteristiku - strpljenje. No, ne samo to, ova crkva nije bila tolerantna prema zlim osobama. Gospod tako kaže za ovu crkvu: „Ne možeš snositi zle.“ Jedna od najvećih slabosti današnje crkve je ta da, veoma često je tolerantna prema ljudima koji su zli, zbog toga što su oni bogati. Crkve se veoma često trude da privuku ljude koji su bogati i poznati, a onda se toleranto ponašaju prema njihovim gresima da ih ne bi slučajno oterali.

To postaje velika slaba tačka crkve. Kada crkva kao telo, postane toliko slaba da iz sebe ne može izbaciti otrov i zlo,

takvo telo ubrzo umire. Crkva uvek treba da bude snažna. Treba da bude u stanju da iz sebe izbaci zlo, da ne bi umrla, da ne bi bila otrovana na smrt. Crkva u Efesu je posedovala ovaj kvalitet. Tamo je postojala želja za čistotom, oni nisu bili tolerantni prema onima koji su činili zlo.

RAZLUČIVANJE

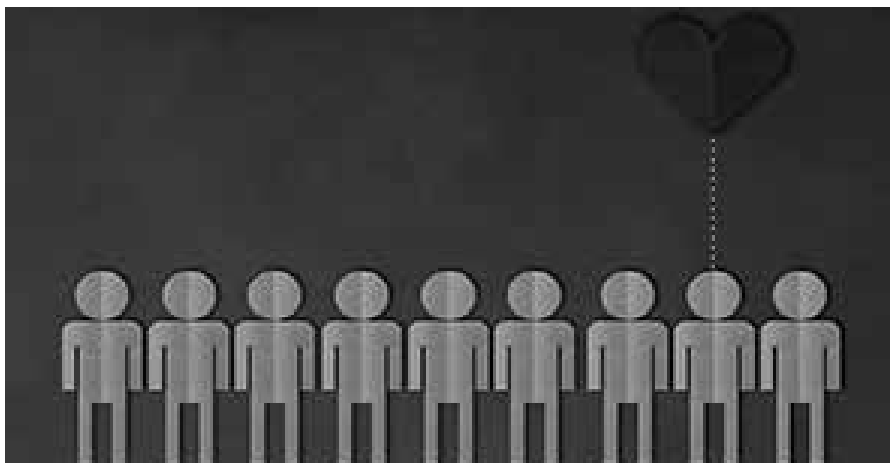
Konačno između svih pozitivnih strana crkve u Efesu se nalazi i ova: imali su duh razlučivanja. Crkva nije prihvatila one ljude koji su sami za sebe tvrdili da su apostoli, a to nisu bili. Hrišćani u Efesu nisu dozvoljavali lažnim apostolima da stanu iza njihove propovedaonice, tamo ne bi mogli da stanu mnogi koji danas propovedaju po mnogim crkvama. Ova crkva je mogla to da čini jer je jasno raz-

likovala duhove - lažne od pravih apostola.

LJUBAV

Između svih ovih pozitivnih vrlina crkve u Efesu, postojala je jedna negativna koja je anulirala sve pozitivne. Gospod kaže: „No imam na tebe, što si ljubav svoju prvu ostavio.“

Veoma je moguće da crkva deluje i poseduje veliku dinamiku a da bude ta kojoj fali glavna karakteristika i osnovno hrišćansko iskustvo. Moramo biti oprezni, jer je Gospod mnogo više zainteresovan za naše motive, koji pokreću naše aktivnosti, nego za same aktivnosti. Isus nam govori da treba da stanemo i ispitamo sebe. Stoga, kada činimo naša pravedna dela, naši motivi neka ne budu vidljivi kod ljudi, da ne budemo oni koji žele ugađati ljudima.

Veoma često u našoj službi Bogu, zaokupljeni smo mišlju šta drugi misle o nama. Ponekad smo motivisani željom da ljudima pokažemo koliko smo talentovani. „Ja pevam i sviram Gospodu, da bi ljudi videli koliko sam talentovan i dobar. Želim da ljudi dobro misle o meni.“ Nalazimo sebe da radimo neke stvari za Gospoda, da bi drugi pomislili o nama, kako smo mi dobri.

Naši motivi su suviše često čoveko-centrični umesto da budu Bogo-centrični. Trebalo bi da budem mnogo više zabrinut u vezi s tim šta Bog misli o meni, nego šta ljudi misle o meni i o onome šta radim.

Isus nam daje dobar test u Propovedi na gori: Šta radim kada me niko ne gleda? Da li se molim samo kada me ljudi gledaju? Da li dajem samo kada to drugi mogu zapaziti? Ako imam ispravne motive, moliću se u tajnosti i davati u tajnosti. Radiću stvari za Boga bez fanfara i aplauza, bez želje da budem zapazjen od drugih. Služiću Bogu, rado i voljno i onda kada me niko ne gleda i kada me niko ne primećuje, jer je moja motivacija da to radim Bogo-centrična.

Bog želi da vidi samo jednu

motivirajuću silu u našem životu, a to je ljubav. Ako ti ne možeš služiti Bogu iz ljubavi, onda mu bolje nemoj služiti. Poslednji put kad je do tebe došla posuda za skupljanje novca (crkveni prilog), možda si pomislio: „Ne daje mi se, ali da ljudi ne bi pomislili da sam cicija, i ja ću ubaciti nešto...“ Ako si imao ovakav stav, onda uzmi svoj novac natrag, nemoj ništa davati Bogu sa takvim srcem, jer Bog ne želi dar dat sa takvim srcem, već iz srca ljubavi. Šta god da radiš, služiš, ulažeš vreme ili novac, ako to ne činiš iz srca punog ljubavi, onda nemoj, ne radi, ne čini ništa. Bog to ne želi, ustvari to Ga vređa!

Svaki put kada ideš okolo i pričaš šta si i kako radio, žrtvovalao ili dao Bogu, ti vređaš Boga. A On ti govori: „Zadrži to! Meni to tvoje ne treba!“ Bog ne želi da ideš okolo i da pričaš, hvališ se ili kukaš, šta i kako si uradio za Njega i koliko te to koštalo. Ako mu ne možeš služiti srcem punim ljubavi, onda je bolje za tebe da mu uopšte ne služiš, jer dovodiš sebe u položaj onih hrišćana koji su se nalazili u efeškoj crkvi. Ti radiš svakojake stvari za Gospoda, ali bez pravog motiva i emocija. I ta tvoja

dela Gospod neće prihvatiti, niti će ti odati priznanje za njih. Gospod ih odbacuje, ne želi ih.

Apostol Pavle piše: „Jer ljubav Božja nagoni nas“ (2. Kor. 5:14). Ako tvoja dela ne dolaze iz razloga što je Bog izlio svoju ljubav u tvoje srce, onda ne bi trebalo da Mu služiš, čak i ako to radiš u ime Isusovo. Svako ko radi nešto u ime Isusovo, dužan je da prvo ispita motive svoga srca. „Zašto ja to želim i radim?“

Pavle kaže: „Ako sudimo sami sebi, onda nećemo biti suđeni od Boga.“ On to govori o danu suda, kada će naša dela biti iskušana vatrom, i pokazaće se njihov pravi kvalitet. Šta su bili pravi motivi, koji su nas nagnali da nešto radimo? Ukoliko naš glavni motiv nije bila ljubav za Isusa, onda će dela koja smo učinili izgoreti. Ostaćemo bez priznanja i nagrade.

Jedna stvar je toliko važna u Efesu. Isus nalaže crkvi da odmah počne da se menja, jer u protivnom On dolazi da uzme i odnese njen svećnjak. Šta je taj svećnjak i gde se nalazio? „Tako govori Onaj što drži sedam zvezda u desnici svojoj, i što hodi posred sedam svećnjaka zlatnih“ (Otk. 2:1).

Svećnjak se nalazio u Isusovoj prisutnosti. Isus govori da iako crkva može činiti raznorazna dela, može imati i strpljenje, može se čistiti od zla, može biti ta koja razotkriva lažne apostole, ali ako nije motivisana ljubavlju, Isus kaže: „Ja odlazim!“

Gospod nije zainteresovan za naše aktivnosti i detaljno isplanirane programe rada. Njega zanima da iz svega toga dolazi ljubav. Samo dela i aktivnosti koje su urađene iz i u ljubavi, biće od Njega prihvaćena. Danas ćete širom sveta naći mnoge crkve koje se bave raznoraznim socijalnim aktivnostima i problemima, koje imaju bogoslužjenja u skupim zgradama sa velikim horom, koje imaju razrađene aktivnosti do detalja, ali kada se tamo okrenete oko sebe, tamo nećete videti Isusa, osim ako je nacrtan na nekoj slici, ikoni ili prozoru. Gospod je davno napustio njihovu zajednicu, jer su Ga ljudi tu obožavali i slavili, hladno - kao u grobu, mrtvo - u određenoj religijskoj formi, bez iskrene i duboke ljubavi prema Isusu Hristu. Isus govori: „Ukoliko se ne promenite, Ja odlazim. Ja neću ostati među vama, ako nemate ljubavi prema meni!“

Bog ne traži ništa od tebe osim da Ga voliš. Ljubav za Boga treba da bude tvoja prva briga a ona će doneti prave motive, dela i plodove u tvom životu, koji će Ga proslaviti.

ZAPAMTI

Isus poziva crkvu u Efesu, da se seti svog početka. Da li se ti sećaš te prve ljubavi koje si imao za Gospoda? Sećaš li se tih dana kada je Isus ušao u tvoj život i promenio ga, kada je postao tvoj Spasitelj i Gospod? Kada si doživeo oproštenje greha? Kako li si tada bio uzbuđen! Poželeo si da celom svetu kažeš o Isusovoj ljubavi. Bio si spreman na bilo koju i bilo kakvu žrtvu ili izazov, jer ljubav Hristova je gorela u tvom srcu i duši. A danas ti možda Isus govori: „Opomeni se dakle otkuda si spao!“ (Otk. 2:5).

Pokajati se znači „okrenuti se“. Okrenuti od svoje hladne nezainteresovanosti, mehaničkog odlaženja u crkvu, pevanja, molitvi, mrtvih dela, i dozvoliti sebi da ljubav za Hrista ponovo zapali i obuzme tvoje srce. To znači iznova se zaljubiti u Isusa!

Isus savetuje: „Čini prva dela.“ Seti se jasno te tvoje prve ljubavi za Isusa, seti se tvojih dela koje si tada činio motivisan o-

vom ljubavlju, seti se te bezbrižnosti i odmora koje si imao pouzdajući se u Isusa. Tada nisi mario šta ti ko priča ili koliko može da te košta ako slediš Isusa. Tvoja jedina misao i želja je bila da Ga voliš i da Mu služiš - ta prva ljubav koju si imao činila je čuda, davala ti je krila.

Ukoliko ljubav ne bude vraćena na prvo mesto u Efeskoj crkvi, Gospod im poručuje: „Ja odlazim!“ Oni mogu dolaziti i dalje na svoja bogoslužjenja ali On neće biti tamo. Gospod želi tvoju ljubav više od svega. Ako nisi u stanju da mu je daš, onda mu bolje ništa nemoj davati.

Možda je za tebe danas pravo vreme da kažeš: „O, Gospode, oprosti mi!“ Pokaj se! Okreni se Bogu da mu služiš iz ljubavi. Možda je tvoja služba Bogu postala ustaljena, stara rutina, u kojoj više nema uzbuđenja, života, radosti? Onda je i za tebe pravo vreme da se pokaješ! Da, se setiš... i kreneš ispočetka. Vрати se svojoj prvoj ljubavi, tom tvom prvom uzbuđenju, zajedništvu sa Njim, kada si bio preplavljen i savladan ljubavlju i željom za Njim. Da bi dela i služba koju činiš za Njega ponovo dobila pečat ljubavi!

Chuck Smith

RAT U NEBESKOM PROSTORU

U mojim izlaganjima veoma često ističem da hrišćani u svom obraćanju Bogu, u obožavanju i molitvi, moraju računati na prisustvo anđela - i onih dobrih i onih zlih. Konkretno, Pismo nam otkriva aktivnost palih anđela na Zemlji pre i posle potopa u Nojevo vreme. Ističem, takođe, i prvobitnu pobunu Lucifera - koji je sada poznat kao Satana. Naznake o njegovoj pobudi nalazimo u Isaiji 14:12-15. U ovom mom izlaganju u više detalja, objasniću ovu pobunu i njene posledice. Važan uvid u Luciferovu pobunu su nam dati u Jezekijlu 28:1-19, gde se paralelno prikazuju dve osobe - Knez Tira i kralj Tira.

Knez i kralj Tira

Knez Tira je očigledno za sebe tvrdio da je bog, ali u stihu 9. on je prikazan kao čovek koji biva ubijen od ruke osvajača: „Što se

ponese srce tvoje, te veliš: Ja sam Bog... Umrećeš smrću neobrezanih od ruke tuđinske.“ S druge strane, za kralja Tira je jasno da se radi o anđeoskom biću koje je prvobitno posedovalo vrlo visoko mesto časti na nebu.

„Bio si u Edemu, vrtu Božjem; pokrivalo te je svako drago kamenje...“ (stih 13). „Ti si bio heruvim, pomazan da zaklanjaš [presto Božiji sa krilima]; i ja te postavih; ti beše na svetoj gori Božijoj, hođaše posred kamenja ognjenog“ (stih 14). „Savršen beše na putevima svojim od dana kad se rodi dokle se ne nađe bezakonje na tebi“ (stih 15).

Prema ovome, Lucifer je bio sjajno biće, on je bio stvoreno biće koje se pobunilo protiv svog Tvorca. Naslućujemo kako je plan te pobune tekao, čitamo: „Od mnoštva *trgovine* svoje napunio si se iznutra nasilja, i gre-

šio si..." (stih 16). U Trećoj knjizi Mojsijevoj (3. Moj. 19:16) nalazimo reč istog korena koja se prevodi kao *trgovanje*, ali može imati i značenje „potkazivač, tužibaba, ogovarač“. Dakle, radi se o osobi koja među ljudima širi glasine, „prodaje im priče“. Ovo ukazuje na to da je Lucifer šetao među anđelima, onima koji su bili podređeni njemu i podrivao njihovu lojalnost Bogu. On ih je ubeđivao da mu se pridruže u njegovoj pobuni. Možda im je predlagao nešto poput: „Bog te stvarno ne ceni. Da sam ja na mestu Boga, ja bih ti dao mnogo veći i važniji položaj.“

Pred Božjim očima sve je golo i otvoreno (Jevrejima 4:13), nemoguće je išta sakriti, i nesumnjivo da je Bog bio svestan Luciferove aktivnosti, ali On mu je dao vremena da usavrši i da počne sprovoditi svoj plan pobune pre preduzimanja bilo kakve akcije protiv njega.

„Srce se tvoje ponese lepotom tvojom, ti pokvari mudrost svoju svetlošću svojom..." (stih 17). Lucifer je bio izuzetno mudar i lep, ove dve stvari su ispunile njegovo srce ponosom i tako je to postalo uzrok njegovog pada. Ovo se takođe jasno naglašava i u Isaiji 14:13-14: „A govorio si u srcu svom: Izaći ću na nebo, više

zvezda Božjih... Izaći ću u visine nad oblake, izjednačiću se [biću jednak] s Višnjim.“

Mi bismo stalno trebali imati na umu da je ponos bio uzrok Luciferovog pada. Takođe, to je glavni motiv ili podsticaj koji Satana koristi u navođenju ljudi na greh danas. Ponos je izazvao krah i pad više muškaraca i žena od svih ostalih grehova zajedno. Odnos likova između kneza Tira (čoveka) i kralja Tira (nebeskog bića) jeste biblijski primer načina na koji su kroz istoriju Satani i anđeli na nebesima delovali da bi uticali na dešavanja na Zemlji, i to kroz kontrolu zemaljskih vladara. Njihov odnos je takođe i primer odnosa koji će razvijati između Satane i Antihrista. Satana će koristiti Antihrista da stekne sebi obožavanje vladara celog sveta: „...i pokloniše se [ceo svet] aždaji [Satana] što dade moć toj zveri [Antihrist]..." (Otkr. 13:4).

Pošto obožavanje pripada samo Bogu, sticanjem obožavanja celog sveta, Satana će za sebe uspeti da dobije ono za čime je celo vreme prvobitno težio - da bude jednak sa Bogom.

Lokacija Sataninog kraljevstva

Satana i anđeli koji su mu se pridružili u pobuni protiv Boga su

zbačeni sa Božjih nebesa, ali oni još uvek nisu bačeni na Zemlju. U Efescima 6:12 Pavle ih opisuje kao „duhove pakosti [zle duhove] ispod neba [ili *na nebesima*, množina]“.

U Kološanima 1:16 Pavle nabraja četiri glavna reda nebeskih bića koja su stvorena od Boga kroz Hrista: „prestoli, gospodstva, poglavarstva [vladari] i vlasti [ovlašćenja]“. U Efescima 6:12 Pavle pominje dva najviša reda koja su se pridružila Satani u pobuni „vladari i vlasti“. To ukazuje na to da ni prestoli ni gospodstva nisu bili mamljeni od Satane da se pridruže u njegovoj pobuni, već redovi niži od njegovog reda.

Od prvog stiha u Bibliji, u hebrejskom originalu, mi saznajemo da je Zemlja u jednini, tj. jedna, ali nebesa su data u množini, tj. da ih ima više: „U početku Bog je stvorio nebesa [množina] i Zemlju [jednina]“ (1. Moj. 1:1). Takođe, u 2. Korinćanima 12:2-4, Pavle govori o čoveku koji je bio „uzdignut do trećeg neba“. Očigledno je, da „treće nebo“ može postojati samo ako postoji prvo i drugo. Pavle ovo treće nebo naziva „raj“: „...da je bio otrgnut i uzdignut do raja i da je čuo neizrecive reči, koje čovek ne sme da kaže [ili to nije moguće opisati].“

Ovo nam ukazuje na to da treće nebo - najviše nebo - jeste mesto od najveće svetosti i blaženstva, i stvarno prebivalište samog Boga. Logika nam govori sledeće, ukoliko prvo nebo jeste ono nebo vidljivo sa Zemlje, onda mora da je „drugo nebo“ - srednje nebo - negde između vidljivog neba i trećeg neba koje je Božije boravište.

Danilov tronedeljni post

U Danilu 10:2-12 se govori o tome kako se Danilo predao tronedeljnoj molitvi i postu. I u to vreme ga je posetilo nebesko biće i donelo mu poruku: „Ne boj se, Danilo, jer prvog dana kad si upravio srce svoje da razumevaš i da mučiš sebe pred Bogom svojim, uslišene biše reči tvoje, i ja dođoh tvojih reči radi.“

Dalje, u Danilu 10:13-21, se govori o tri anđeoska bića: Mihail, arhanđeo Božiji, knez Persije i knez Grčke. Ova dva zadnja su takođe duhovna bića, možda Satanini arhanđeli. Da bi Danilova molitva bila uslišana, tj. imala efekta na Zemlji, Bog je poslao anđela koji je morao da se sukobi i pobedi sataninog anđela koji mu je stao na put. Ovo još jednom potvrđuje činjenicu da se Satanino carstvo nalazi u „nebesima“ - negde između neba

koje je Božije boravište i neba koji je vidljivo sa Zemlje. Takođe, ceo ovaj slučaj u Danilu nam otkriva nekoliko važnih činjenica o molitvi i duhovnoj borbi:

1. Inicijativa u ovom nebeskom događaju, došla je od Danila sa Zemlje. To je bila njegova molitva i post koji je pokrenuo aktivnosti Božijih anđela na nebesima.

2. Između neba Božijeg prebivališta i neba vidljivog sa Zemlje postoji carstvo (oblast) sa Sataninim anđelima. Ovi anđeli se protive Božijim planovima na Zemlji i ne dopuštaju prolaz Božijem anđelu koji je poslat Danilu sa porukom (otkrivenjem) iz trećeg neba (neba gde Bog prebiva).

3. Ovi satanini anđeli su bili toliko moćni da su se Božiji anđeli čak tri nedelje borili sa njima, dok nisu uspeli da se probiju kroz njihovo područje.

4. Danilova istrajna molitva je odigrala vitalnu ulogu u konačnoj pobedi na nebesima!

Lekcije koje možemo naučiti iz knjige proroka Danila

Ovaj odeljak iz Danila sadrži za nas važne lekcije o molitvi, a koje mogu da učine da i naše molitve postanu mnogo efikasnije.

1. Naše molitve imaju moć da stave u pokret Boga i Njegove snage na nebu. Bog ponekad čeka nas na Zemlji da preuzmemo inicijativu.

2. Da bi stigle pred presto Božiji na nebu, naše molitve moraju da prođu kroz oblast u kojoj vlada Satana, kroz nebesa. Zbog toga naše molitve moraju biti pomazane i nošene silom Svetoga Duha (izrečene u Duhu). „Jer carstvo Božije nije u reči nego u sili“ (1. Korinćanima 4:20).

3. Stoga, naša molitva mora da bude prvenstveno puna slavljenja i zahvaljivanja, jer ovo će učiniti da je ona poput rakete koja leti pravo do prestola Božijeg. Naše prošnje, molitve i molbe moraju biti upućivane Bogu sa zahvaljivanjem (1. Timoteju 2:1).

4. Post povećava našu duhovnu osetljivost i dodaje natprirodnu dimenziju našoj molitvi. Neke Satanine snage će biti pobeđene samo kroz post i molitvu (Matej 17:21).

Derek Prince

PERSPEKTIVA

Mladi bračni par se doselio u ulicu.

Sljedećeg jutra, kada su doručkovali, žena je opazila komšinicu kako vješa oprano rublje.

„Kako joj je prljavo rublje”, rekla je.

„Možda treba novi prašak za pranje kako bi ga bolje oprala. Uopšte ne zna prati!”

Muž je ćutke posmatrao, ali nije ništa rekao.

Svaki put kada bi komšinica vješala rublje, komentar bi bio isti...

Mjesec dana kasnije, žena je bila u čudu kada je vidjela kako

je komšinicino rublje čisto.

Rekla je svome mužu:

„Pogledaj! Konačno je ona žena naučila kako dobro oprati rublje. Ko li ju je to naučio?”

Muž joj je odgovorio:

„Niko. Ja sam danas ustao ranije i oprao naše prozore.”

Tako je to u životu. Sve zavisi o tome koliko je čist onaj „prozor” (srce) kroz koji gledamo.

Prije nego li počnemo kritikovati, možda je u redu da provjerimo kvalitetu našeg pogleda.

ZLATNO PRAVILO

Sve što želite da drugi čine vama, činite i vi njima!

Ova priča govori o dječaku kojega su roditelji odveli u švajcarske planine gdje se čuje divna jeka.

Dječak je izašao van i počeo vikati, kao što to već dječaci čine. Jeka se vratila vičući mu iste riječi. Ponovno je vikao i ponovno se jeka vičući vratila. Dječak se razljutio.

Derao se: „Mrzim te!

Jeka se vratila: „Mrzim te!”

Ponovno je vikao: „Mrzim te!”

Jeka je ponovno rekla: „Mrzim te!”

Dječak se toliko naljutio da je počeo plakati. Utrčavši u kuću, zajecao je:

„Mama, vani je neki zločesti dječak koji više da me mrzi!”

Mama je shvatila o čemu se radi i rekla mu: „Idi van i reci mu da ga voliš.”

Izašavši, sin je povikao: „Volim te!”

Jeka se vratila: „Volim te!”

U slučaju da ne znate o čemu se radi, reći ću vam. Ako ne dobijate ljubav od svijeta, to je zato što mu govorite: „Mrzim te!” Ne morate to reći riječima. Možete reći pogledom, izrazom svoga lica ili pokretom svoga tijela. Možete reći svojim stavom ...

Svijet će vam vratiti jeku upravo onakvu kakvu ste mu poruku vi sami dali.

Hyman J. Appelman

DOLAZIM SUTRA, ČEKAJTE ME!

*Dolazim sutra, čekajte me!
Isus.*

Poruka je unijela zbrku u cijelo mjesto. Pastor, gradonačelnik, ugledni građani, svi su se trudili da prirede što bolji doček Božjem Sinu.

Savjetovali su se i odlučili da svaka porodica Isusu ponudi najljepše i najvrijednije što ima za taj nezaboravni događaj koji će proslaviti cijeli njihov kraj.

Sutradan su na putu prema selu ugledali šepava siromaha sa dugom bradom u dronjcima i u starim cipelama.

„On je!” - poviče pastor.

„Poznajem njegov stil! Znao sam da će se odjenuti u siromaha.”

„On je, on je!” - vikali su ostali.

Okupili su se oko siromaha, nudeći mu svoje dragocjenosti i veličajući ljepotu svoga dara. Istinski iznenađen, siromah je darove stavljao na zaprežna ko-

la koja mu je za tu zgodu darovao gradonačelnik. Siromah je na kraju zahvalio, sve ih blagoslovio i odvezao se kolima. Mještani su odahnuli. Sve je tako dobro prošlo da bi im i anđeli mogli pozavidjeti, rekao je i sam pastor.

Uveče je, međutim, došao Isus.

„Oprostite zbog kašnjenja. Zadržali su me neki važni poslovi...”

„Jesi li ti doista Isus?” - poviče pastor zbunjeno.

„Ali, onda... Onaj čovjek...”

„Ono je bio prevarant! Uzeo je naše dragocjenosti!” - vikali su ljutiti mještani.

„U potjeru za njim!”

Svi oni su tada pojurili za „prevarantom” da vrate dragocjenosti koje je odvezao. Isus je, kao i obično, ostao posve sam na opustjelom trgu.

Bruno Ferrero

AKO STE IKADA BILI ZA ABORTUS

Desio se jedan planetarni skandal 'Planned Parenthooda' gdje su u javnost isplivali videodokazi da ova najveća svjetska 'klinika' za ubijanje djece, osim što 'ubija' djecu, naknado ih komada i preprodaje njihove dijelove tijela. Nakon toga, u internetskom svijetu vodi se pravi duhovni rat! Ovaj skandal napokon je nakon mnogo godina neometanog 'ubijanja' nerođene djece skrenuo pažnju na zločin koji se

skriva pod riječju 'abortus' i 'pravo žena', pa je sasvim logično došlo do internetskog rata između onih koji se bore za život i onih koji odobravaju mučenje i smrt!

Jedna poučna priča doslovce je razoružala nosioce propagande smrti i oduševila internetski svijet! Kratka i jasna priča naučiće vas zašto je Bog prije 3 hiljade godina jasno rekao NE UBIJ! Pročitajte i širite dalje ka-

ko bi što više ljudi spoznalo istinu o ubistvu unutar majčine utrobe!

Prvo pitanje: Da poznaješ trudnu ženu koja već ima osmoro djece, od kojih je troje gluvo, dvoje slijepo, jedno mentalno bolesno, a ona ima sifilis... Bi li joj savjetovao da pobaci?

Prije nego što odgovoriš na prvo pitanje pročitaj i drugo.

U ovom trenutku bira se novi svjetski vođa i tvoj glas puno znači.

Kandidat A: Udružen je s prljavim političarima. Savjetuje se s astrolozima. Ima dvije ljubavnice. Puši kao turčin i pije 8 do 10 martinija dnevno.

Kandidat B: Vraćan je u službu dva puta, spava do podne, na fakultetu je pušio travu i svaku

veće pije litru viskija.

Kandidat C: Heroj odlikovan u ratu. Vegetarijanac, ne puši, pije najviše jedno pivo dnevno i nikad nije imao vanbračni odnos.

Prije nego što izabereš svoga kandidati, pogledaj ko su ta tri izabrana kandidata?

Kandidat A je Franklin Delano Roosevelt.

Kandidat B je Winston Churchill.

Kandidat C je Adolf Hitler.

Sada kada si razmotrio navedene činjenice, vratimo se na pitanje o pobačaju. Ako si odgovorio DA upravo si ubio Ludwiga van Bethovena.

Zaista zanimljivo? Zato je Bog prije 3 hiljade godina i rekao „Ne ubij!”

Izvor: *Novi život*

Mir
započinje
osmijehom.

PISMO

Snaha je napisala pismo svekrvi nakon što se naživcirala zbog bomba i svih poklona koje je stalno davala svojim unucima. Njezino pismo će vas dirnuti do suza.

Kažete „bez slatkiša“, a vaša djeca dođu kući s čokoladom na licu. Rekli ste „bez televizije“, ali djeca pričaju o emisiji koju su gledali s bakom. Čini se kad god djeca odu do bake sva pravila nestanu, a to može biti jako frustrirajuće... I ja sam bila frustrirana time dok nisam ovo pročitala. Ovdje se izlilo srce jedne majke koja je napisala pismo baki koja nije mogla reći „ne“.

Urušila si moj autoritet. Dala si im sve što su htjeli. Nikada im

nisi rekla „ne“ kada su nešto tražili. Dupli desert, slatkiše pred večeru. Još nekoliko minuta u kadi. Novac za sladoled.

Pokušavala sam ti ukazati poštovanje dok sam ujedno pokušavala spriječiti da razmaziš moju djecu. Mislila sam da ćeš ih pretvoriti u „sebična derišta“ jer si im sve dopuštala i davala. Mislila sam da nikada neće naučiti čekati svoj red i dijeliti jer si im uvijek ispunjavala želje čim su otvorili usta i uperili prstom.

Dugo si svaku od mojih beba držala i nakon što su zaspale. Nisi li razumjela da mi je potrebno da nauče sami spavati? Trčala si do njih čim su se i ma-

lo oglasili. Kako će se naučiti sami smiriti?

Prezirala sam te što si im kupovala najbolje i najskuplje poklone na rođendane i Božić. Kako se mogu uporediti s tobom? Kako misliš da se osjećam, kada znam da najbolji pokloni, oni o kojima su stalno pričali, nisu dar njihovih roditelja?

Kako su samo voljeli popodneva s tobom. Kuvala si im njihovu najdražu hranu za večeru – tri različita jela za tri dječaka. Uvijek si imala maleno iznenađenje. Poklon, bombon ili nešto posebno. Nisam željela da te povezuju sa darovima i slatkišima. Mislila sam da te trebaju voljeti zbog tebe same. Pokušala sam ti to reći, ali ti nisi slušala. Nastavila si im ugađati na sve moguće načine.

Provela sam mnogo vremena razmišljajući zašto si to činila i kako te mogu odgovoriti od makar nečega. Znam da bake i djedovi trebaju „razmaziti“ djecu, a tada ih poslati kući, ali ono je bilo previše.

Dok te više nije bilo.

Morala sam posjesti svoje dečke i reći im da je baka preminula. Izgledalo je nevjerovatno i

nestvarno. Trebala si biti tamo u svim posebnim trenucima; maturskim zabavama, diplomiranjima, vjenčanjima. No prerano su te i prenaplo izgubili. Nisu bili spremni oprostiti se od tebe.

Tokom svih godina u kojima sam željela da im prestaneš ugađati, nisam nikada razmišljala o tome koliko si ih voljela, koliko si to pokazivala na svaki mogući način. Kuvanjem. Darovima. Slatkišima. Svojim prisustvom. Načinom na koji bi se mogla prisjetiti svakog posebnog trenutka, bio to odlazak u polje ili malena slatka greškica koju su napravili pjevajući na školskom koncertu. Tvoja ljubav za njih nije poznavala granice. Tvoje srce je zračilo ljubavlju iz svih mogućih mjesta – tvoje kuhinje, tvojih džepova, tvojih riječi i tvojih neumornih ruku.

Nema smisla sada žaliti, ali često mislim na to kako sam sve pogrešno shvatala. Bila sam u krivu zbog načina kako sam geldala na tvoju velikodušnost. Moja djeca, sada tinejdžeri, jako žale za tobom. Njima ne nedostaju tvoji darovi niti novac. Njima nedostaješ ti. Nedostaje im trčanje pred vrata da te zagrlje

prije nego uspiješ ući u kuću. Nedostaje im kada bi pogledali prema tebi dok si prala rublje, a ti bi ih radosno pogledala sva srećna što si im zanimljiva. Nedostaje im razgovor sa tobom, tvoje mudre riječi, podrška i ljubav.

Da mogu sa tobom razgovarati samo još jednom, rekla bih ti da pomislim na tebe svaki put kada se dogodi nešto posebno, svaki put kada nešto postignu, svaki put kada me zadive svojom upornošću, talentima i postignućima. Želim da još možeš biti s nama.

Da možeš doći i ponovno ih voljeti kao niko drugi na svijetu. Da možeš donijeti svoje slatkiše i iznenađenja. Da ih možeš nagraditi za najmanja postignuća. Da možeš vrijedno pripremati njihove najdraže obroke.

Da ih možeš odvesti gdje god žele ići.

Svim srcem želim da se možeš vratiti. Da možeš satima raditi razne poslove sa mnom. Da se možemo zagledati u njihova lica. Da možemo na njihovim licima odmah zajedno pročitati sve šta osjećaju.

Dođi kući i slušaj sa mnom kako sviraju i gledaj ih sa mnom. Znamo koje su im pjesme najdraže samo prema iskri u njihovim očima. Gledaj kako jedan od mojih dečki svira na koncertu svoj saksofon, kako se nervozno meškolji u stolici, gleda na prijatelje i porodicu sa oduškom nakon svake završene pjesme.

Vrati se i poslušaj kako njegov glas zvoni u školskom zboru. Uživaj u tome da sada pjeva

svim srcem i dušom. Njegove zelene oči sijaju strašću, a tada se zatvaraju za duge note.

Mogla bih pogledati u tebe sa saznanjem da ih niko ne voli kao ti ili ja.

Vrati se i gledaj ih na maturi. Gledaj kako im vjetar mrsi kosu i začudi se koliko su odrasli. Stani uz mene dok se u tišini pitamo kako su godine tako brzo prošle.

Što više želim da se vratiš, to više shvatam da nikada nisi ni otišla. Sada razumijem. Znam da si ih voljela na sve moguće načine. Znam da ti je tvoj posao bake dao radost i svrhu. Narav-

no da se ne možeš vratiti, ali znam da će tvoja ljubav prema njima zauvijek ostati ovdje. Tvoja ih je ljubav izgradila i zaštitila na načine koji se ne mogu opisati. Tvoja ljubav velik ije dio onoga što oni jesu i što će postati kada odrastu.

Zbog ovoga, i svakog dara i slatkiša, i svakog puta kada si ih držala više nego što je trebalo ili ih tješila više nego je trebalo, ili ih pustila da budu dugo budni – uvijek ću ti zahvaljivati.

I poželim bezbroj puta da ponovno sve to možeš učiniti.

Izvor: Faithit

**Seda je kosa
slavna kruna,
nalazi se na putu
pravednom.**

PRIČE SOLOMONOVE 16:31

ISUSOV ROĐENDAN

Slaviš Isusov rođendan? Pozovi i njega!

Kao što znaš, ponovno se približava dan moga rođendana. Vjerujem da će se i ove godine po čitavom svijetu priređivati slavlje tome u čast.

Vidim da ljudi puno kupuju. Na radiju, televiziji i u novinama ni o čemu drugom se ne govori, nego samo o tome, koliko još dana je preostalo do moga rođendana.

Lijepo je znati, da neki ljudi barem jedan dan u godini, misle na mene. Kao što znaš, rođendan su mi počeli slaviti prije

mного godina. U početku je izgledalo da razumiju i zahvaljuju na onome što sam učinio za njih. Ali, danas je malo onih koji razumiju što slave. Ljudi se okupljaju i slave, ali ne znaju o čemu se radi.

Sjećam se, prošle godine kada je stigao moj rođendan, ljudi su naveliko slavili u moju čast. Stolovi su bili puni, sve okićeno, puno poklona... ali znaš li za jednu neobičnu stvar? Mene nisu pozvali. Slavlje je bilo upriličeno u moju čast, ali kad je do-

šao taj dan, mene su ostavili vani, vrata su za me bila zatvorena, iako sam žarko želio slaviti sa njima.

Istinu govoreći, nisam se iznenadio, jer u zadnje vrijeme mnogi mi zatvaraju vrata. Kako me nisu pozvali, bez buke i smetnje, ušao sam tiho i sjeo u jedan ugao. Svi su nazdravljali i veselili se. U jednom trenutku unutra je ušao jedan starac, duge bijele brade, obučen u crveno. Izgledao je malo pripit. Umorno je sjeo na fotelju, i svi su potrčali k njemu, veseleći se, kao da je veselje priređeno njemu u čast.

Tačno u ponoć, svi su počeli nazdravljati, grliti se i čestitati. Ja sam takođe ispružio ruke, očekujući da će me neko zagrliti... Ali niko me nije zagrlio.

Počeli su jedni drugima davati poklone. Približio sam se da vidim, da slučajno nemaju kakav poklon i za mene. Ali, za mene nije bilo ništa.

Kako bi se ti osjećao, kada bi na tvoj rođendan, jedni druge darivali, a tebi ne bi dali ništa? Shvatio sam da sam suvišan na ovom rođendanu, stoga iziđoh bez buke i za sobom zatvorih vrata.

Svake godine je sve gore. Ljudi se samo sjećaju hrane, poklona i slavlja, a mene se niko ne sjeća. Želio bih da mi dopustiš da ovaj Božić uđem u tvoj život, da shvatiš da sam prije 2000 godina došao u ovaj svijet i da sam dao svoj život na krstu i za tebe. Danas jedino što želim jeste da u to vjeruješ svim svojim srcem.

Nešto ću ti reći. Mislio sam, kako me mnogi nisu ni pozvali na svoje slavlje, napraviću sam svoje veličanstveno slavlje, kakvo još nikada do sada nije viđeno.

Organizujem sve što je za to potrebno; šaljem mnoge pozivnice, među kojima je jedna posebna i za tebe. Želio bih znati, hoćeš li doći i učestvovati, da mogu za tebe rezervirati mjesto i napisati tvoje ime ne mojoj dugačkoj listi zvanica. Napolju će ostati svi oni koji se ne odayuju mom pozivu.

Pripremi se jer u dan kada se najmanje nadaš imaću svoje veliko slavlje.

Znaj da te neizmjerljivo volim.

*Isus Hrist, rođen na Božić u Vitlejemu
prije dvije hiljade godina*

Nepoznati autor

PLATA ZA GREH

Jer je plata za greh smrt, a dar Božji je život večni u Hristu Isusu Gospodu našem. (Rim. 6,23)

U gradu Lucernu, u Švajcarskoj, uzdiže se iznad reke Rojs veoma poznat most izgrađen još u srednjem veku. Među snažnim balvanima vise naslikane drvene table na kojima su prikazana pojedina zanimanja. Kada sam jednom pažljivo proučavao jednu tablu za drugom, nekako mi je pogled bio zastavljen na pozivu advokata. Primitivna slika se teško može odgonetnuti, ali stih, koji je ispod slike privlači pažnju: „Pred sudom sam advokat, mogu pogrešnu stvar da ispravim, ali ne mogu da postignem da budem „de iure“ (oslobođen od smrti).“

Čovek, koji je ovaj natpis napisao, znao je šta mnogi u današnjim vremenima ne znaju. Znao je šta je smrt. To je pravedna

Božja kazna za naš greh „de iure“ sa pravne strane. Gledano iz pravnoog ugla, mi smo zaslužili smrt. Ona je plata za naš greh. Protiv ove osude nema žalbe. I najpametniji pravnik je ovde bespomoćan. „Ne mogu da postignem da budem „de iure“ oslobođen od smrti.“

Kako je to grozno. Međutim, sada se javlja radosna vest Biblije, „jevandjelje“, da možemo biti „de iure“ oslobođeni od smrti. O Isusu, Božjem Sinu razapetom za nas, psalmista govori: „Jer si moju dušu spasio od smrti“, a to je važno! Sa pravne strane, to je kao garant za naš greh. Ko pripada Isusu, ima život. „Dar Božji je večni život u Hristu Isusu!“

Gospode, Tvojim posredovanjem sam dobio slobodu tako, da sam uistinu oslobođen od smrti.

Wilhelm Busch

VOZ ŽIVOTA

Život je kao vožnja vozom, sa svim svojim stanicama, obilascima i nesrećama. Ulazimo u voz, upoznajemo svoje roditelje i mislimo da će zauvijek putovati sa nama, ali oni će na nekoj stanici izaći, a mi moramo nastaviti putovanje bez njih. U voz će ući mnogi putnici, naši braća i sestre, bratići i sestričine, prijatelji, pa čak i ljubav našeg života.

Mnogi će izaći iz voza i za sobom ostaviti veliku prazninu. Za neke nećemo ni primijetiti da su izašli. To je putovanje puno radosti, tuge, pozdrava na sastanku i na rastanku. Uspjeh se sastoji u tome da sa svakime uspostavimo dobar odnos.

Velika zagonetka je: ne znamo

na kojoj stanici moramo izaći!? Stoga moramo živjeti, voljeti, opraštati i uvijek davati najbolje od sebe! Jer kada dođe taj trenutak kada moramo izaći iz voza i naše mjesto ostane prazno, iza nas treba da ostanu lijepa sjećanja na nas, koja će zauvijek nastaviti putovati u vozu života!

Želim ti da tvoje putovanje svakim danom bude sve ljepše i da u svome prtljagu uvijek imaš ljubavi, zdravlja, uspjeha i novca. Hvala svim putnicima u vozu mog života! Snažni ljudi znaju kako svoj život održati u redu. Čak i sa suzama u očima mogu sa smiješkom reći: „Dobro sam.“

Priložila *Milena Slišković*, Banjaluka

**Antiohija nije zamjena za čitanje i proučavanje Biblije,
niti za molitvu i zajedništvo sa drugim vjernicima,
što su veoma bitne stvari za naš odnos sa Bogom i duhovni rast.**

**Molimo vas da imate razumijevanja ukoliko pronađete greške u Antiohiji.
Ono što ne valja odbacite, a šta je dobro prihvatite i primijenite.**

**ANTIOHIJA SE FINANSIRA DOBROVOLJNIM PRILOZIMA ČITALACA
MOLIMO VAS DA RAZMISLITE DA LI POSTOJI MOGUĆNOST
DA FINANSIJSKI POMOGETE ANTIOHIJU**

HVALA

Štampanje i distribuciju ovog broja Antiohije su podržali i finansijski pomogli vjernici iz EC Banjaluka i udruženje „Svjetionik“ iz Sarajeva.

Izdavač : Evanđeoska crkva Banjaluka | **Adresa :** Poštanski fah 34, 78102 Banjaluka, BiH/RS
Kontakt telefon : +387 (0)65 535 931 | **Tiraž :** 1000 | **Štampa :** Minerva, Subotica

DISTRIBUCIJA

BiH : Miroslav Čobrda +387 | **Srbija :** Miroslav Čobrda +381
Crna Gora : Jovica Bačvanski +382 | **Hrvatska :** Miroslav Fic +385
Austrija : Goran Stanojević +387

📍 Braće Šarića 19, 88 000 Mostar

✉ bsecbih@gmail.com

🌐 www.ebimostar.org

👍 facebook/ebimostar

☎ +387 63 795 279

poučavati • opremati • ohrabrivati • povezivati

- Predavanja se održavaju vikendom
- 7 predavanja / vikenda godišnje
- Nastavni plan usklađen sa 1 godinom studija u Osijeku
- Između predavanja studenti služe u lokalnoj crkvi

- Razni seminari i treninzi za vjernike
- Razni događaji za promoviranje evanđeoskog kršćanstva
- Mjesto za odmor, konferencije i sastanke

Voljeli biste pohađati biblijsku školu? Zainteresovani ste za trening, seminar, smještaj? Želite nešto organizirati? Kontaktirajte nas!

misija i vizija

Providjeti kvalitetno, praktično i biblijsko poučavanje i trening za radnike i buduće radnike u Božjem kraljevstvu u BiH. U suradnji s crkvama i para-crkvenim organizacijama izgrađivati vjernike u njihovoj vjeri, te otkrivanju i primjeni darova i vještina za službu u svrhu izgrađivanja Kristovog Tijela. Promicati suradnju među crkvama i para-crkvenim organizacijama u BiH i susjednim zemljama koja doprinosi napretku Božjeg Kraljevstva i donosi Isusovo svjetlo i prisutnost u naše društvo i kulturu.

**Jedinstvena
prilika da
kroz IGRU
učimo decu
a i nas
odrasle
ISTINAMA
IZ BIBLIJE.**

HMS
HRIŠĆANSKA
MULTIMEDIJALNA
SLUŽBA

BIBLIJSKE MEMORIJSKE KARTICE

Proučavamo Bibliju na zanimljivo način

1. Biblijske ličnosti

2. Biblijski stihovi

3. Biblijski stihovi i adrese

ROD	EN	DE	EN
1000	70	10	20

+ PTC

**jedinstvena akcija
do KRAJA GODINE**

KOMPLET
(1+2+3+psalmi)

ROD	EN	DE	EN
1200	85	10	20

+ PTC

Pripremili smo za Vas komplet igara iz edicije
"Proučavamo Bibliju na zanimljivo način".
Biblijske memorijske kartice u štampanom obliku
sadrže 40 kartica u svakom nivou,
odnosno 20 parova kartica.

**IDEJA I DIZAJN:
porodica Brvenik**

**ZA VIŠE INFORMACIJA:
hmss.tv@gmail.com**